Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ :	Ἐξωτερικοῦ :
Ἐτησία . . . δρ. 7.—	Ἐτησία φρ. χρ. 8.—
Ἑξάμηνος . . » 4.—	Ἑξάμηνος φρ.χρ. 4.50
Τρίμηνος . . » 2.15	Τρίμηνος φρ.χρ. 2.40

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 15. Ἐξωτερικοῦ φρ.χρ. 0.15.

ΦΥΛΛΑ ΠΑΛΑΙΑ :

Τῆς Α' Περιόδου, ἕκαστον λεπ. 30 [φρ. 0.30].

Τῆς Β' Περιόδου λεπτ. 20 [φρ. 0.20.]

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου, ἀρ. 38 παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμ. 12ον — Ἐν Ἀθήναις, 30 Ἰουλίου 1905 — Ἔτος 27ον—Ἀριθ. 35

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΙΚΡΟΙ ΑΚΟΛΟΥΘΟΙ ΤΟΥ ΑΡΤΑΝΙΑΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. (Συνέχεια.)

Ἂν ὁ Λόρδος ἔμεινε γεμάτος ἀπὸ ἔκπληξιν καὶ σύγχυσιν, ὅταν εἰς τὸν φάκελλον, τὸν ὁποῖον εἶχε κλέψῃ ἀπὸ τὸν Γάστωνα, εὑρῆκε τὰ εἰρωνικὰ χαιρετίσματα τοῦ Φραγκίσκου εἰς τὴν θέσιν τοῦ βασιλικοῦ γράμματος, οἱ ἀναγνῶσταί μας βεβαίως δὲν ἐξεπλάγησαν ὅσον αὐτός.

Ἐνθυμοῦνται ὅτι ὁ Φραγκῖσκος, κλεισμένος εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ πανδοχείου τῆς Νοαγιῶνος, εἶχεν ὑποβάλῃ τὸν περίφημον φάκελλον εἰς μυστηριώδεις ἐπεξεργασίας· καὶ σήμερον, χωρὶς καμμίαν ἀμφιβολίαν ἔχουν μαντεύσῃ ποίου εἴδους ἐπεξεργασίαι ἦσαν ἐκεῖναι.

Ὁ Φραγκῖσκος εἶχε σκεφθῆ, ὅτι ἐν περιπτώσει ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως, αὐτὸς ἠδύνατο νὰ ξεφύγῃ εὐκολώτερα παρὰ οἱ δύο ἀδελφοί του. Εἶχε λοιπὸν ἀφαιρέσῃ τὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν φάκελλον, ἀνασηκώσας τὴν ἐξ ἱσπανικοῦ κηροῦ σφραγῖδα, χωρὶς νὰ την θραύσῃ, μὲ τὴν λεπίδα τοῦ ἐγχειριδίου του, τὴν ὁποίαν εἶχε θερμάνῃ ἐλαφρά. Κατόπιν εἶχεν ἀντικαταστήσῃ τὸ γράμμα τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας μὲ τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν γνωρίζομεν· τέλος εἶχε ξανακλείσῃ τεχνικὰ τὸν φάκελλον, χωρὶς νὰ εἰπῇ τὸ παραμικρὸν εἰς τοὺς ἀδελφούς του, οἱ ὁποῖοι, ἐξ ἅπαντος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐγκρίνουν ἕνα συνδυασμὸν τόσον ἐπισφαλῆ καὶ ριψοκίνδυνον διὰ τὸν ὑστερότοκον ἀδελφόν των.

Ὅταν συνέβη ἡ ἐπίθεσις εἰς τὴν χαράδραν, τὸ πρῶτον κίνημα τοῦ ἀνδρείου παιδαρίου ἦτο νὰ πολεμήσῃ εἰς τὸ πλευρόν των, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων του. Ἀλλά, τὴν ἰδίαν στιγμήν, εἶχε συλλογισθῆ ὅτι, πρὶν ἀπ' ὅλα, ἔπρεπε νὰ σώσῃ τὸ γράμμα του.

Καταλυπημένος διότι ἐγκατέλειπε τὸν Πέτρον καὶ τὸν Γάστωνα, ἀλλὰ ἔχων τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ πλέον ἐπεῖγον καθῆκόν του ἦτο νὰ σωθῇ ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, εἶχεν ἐξαφανισθῆ μὲ τόσον μανιώδες τρέξιμον, ὥστε οἱ δύο ἀδελφοί του, ἀγνοοῦντες ὅτι εἶχε σοβαρὸν λόγον νὰ τους ἐγκαταλείψῃ ἐνώπιον τοῦ κινδύνου, ἐνόμισαν ὅτι ὁ ἵππος του εἶχεν ἀφηνιάσῃ καὶ τὸν παρέσυρε μακράν.

Ὁ Φραγκῖσκος λοιπόν, ἐπιταχύνων ὅσον ἠμπορεῖ τὸν δρόμον τοῦ ἵππου του, εἶχε φθάσῃ εἰς τὰς γαλλικὰς προφυλακάς, τὰς κλιμακηδὸν παρατεταγμένας μεταξὺ Χάσπρης καὶ Νοαγέλλης. Ἐκεῖ, εὑρέθη ἔξαφνα μέσα εἰς ἓν μικρὸν ἀπόσπασμα Γάλλων ἱππέων, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐδέχθησαν μὲ πολὺ μεγάλην δυσπιστίαν καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ παραδεχθοῦν ὅτι ἕνα παληόπαιδο ἐκεῖ δώδεκα ἐτῶν ἦτο πραγματικῶς ταχυδρόμος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς μάτην ὁ Φραγκῖσκος ἐναλλὰξ ἱκέτευσε καὶ ἠπείλησεν. Καὶ μάλιστα ὅταν ἐπεκαλέσθη τὸ ὄνομα τοῦ Ἀρτανιάν, χειροτέρα τοῦ ἔγινεν ἡ ὑποδοχή, διότι εἶχε νὰ κάμῃ μὲ ἀπόσπασμα ἀκολούθων τοῦ ἀρχιστρατήγου, τοῦ κ. Βιλλάρ, αὐτοὶ δὲ τὸ ἐπαράκαμναν μεταβάλλοντες εἰς ἔχθραν πραγματικὴν τὸ αἴσθημα τοῦ ζηλοφθόνου πείσματος, τὸ ὁποῖον ὁ αὐθέντης των ἔτρεφε πρὸς τὸν στρατάρχην Μοντεσκιοῦ.

Εἰς τὰς διαμαρτυρίας τοῦ νεωτέρου τῶν Ἐστιράκ, οἱ κύριοι ἐκεῖνοι ἀπήντησαν μὲ περιπαικτικὰ λόγια.

Ὁ Φραγκῖσκος, ἔξω φρενῶν τότε, ἐπήδησε κατὰ γῆς, ἔσυρε τὸ σπαθί του καὶ ἐβάδισε πρὸς ἐκεῖνον ὅστις ἐφαίνετο ἀρχηγός των.

Τὰ αὐθάδη μειδιάματα ἐκείνου τοῦ κομψευομένου νεανίσκου ἰδιαιτέρως εἶχαν συντελέσῃ διὰ νὰ τον δαιμονίσουν.

— Διὰ τελευταίαν φοράν, κύριε, κάμετέ μου τόπον νὰ περάσω, ἐφώναξε,— εἰδεμὴ θ' ἀνοίξω μόνος τὸν δρόμον μου....

Γεμάτος ἀπὸ περιφρόνησιν πρὸς ἐκεῖνο τὸ ἀγοράκι ποῦ ἔκαμνε τὸν ἀρειμάνιον, ὁ ἀκόλουθος τοῦ Βιλλὰρ ἐγύμνωσε τὸ σπαθί του γελῶν, διότι ἦτο πεπεισμένος ὅτι θὰ ἀφώπλιζεν ἐκεῖνο τὸ παιδί μ' ἕνα κίνημα τῆς χειρός του.

Ἀλλὰ μὲ σκληρὸν τρόπον ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν πλάνην του· διότι, μὲ τὸν πρῶτον κτύπον, ἔφυγε τὸ σπαθί, τὸ ἰδικόν του, ἀπὸ τὸ χέρι του, κ' ἐπῆγε κ' ἔπεσεν ὀλίγα βήματα μακρότερα.

Κατακίτρινος ἀπὸ τὸν θυμόν του ὁ νεανίσκος ἐσήκωσεν ἀπὸ κάτω τὸ ὅπλον του καὶ ὥρμησεν ἐναντίον τοῦ Φραγκίσκου,

« Κάμετέ μου τόπον νὰ περάσω, εἰδεμή. . . . » (Σελ. 273, στήλ. γ'.)

ὅστις τὸν ἀπέκρουσε μὲ δύναμιν μεγάλην· οἱ δύο ἀντίπαλοι ἐφαίνοντο ἐξ ἴσου λυσσασμένοι, καὶ ἄγνωστον ποῦ θὰ κατέληγεν ἡ συμπλοκή των, ἡ ὁποία ὁλονὲν ἐγίνετο μανιωδεστέρα, ὅταν μία ἐπιτακτικὴ φωνὴ διέταξεν:

—"Αλτ! κύριοι! σταθῆτε!

Ἦτο ὁ στρατάρχης Μοντεσκιοῦ, ὁ ἄγρυπνος Ἀρτανιάν, ὅστις, ὅπως ἐσυνήθιζεν, ἔκαμνεν ὁλομόναχος τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν προφυλακῶν του.

—Τί συμβαίνει, κύριε Ἀρμαγέ; εἶπεν ὁ στρατάρχης μὲ αὐστηρὰν φωνήν· σύρετε τὸ σπαθί σας νὰ κτυπήσετε ἕνα παιδάκι; Καὶ σεῖς, κύριοι, τί ζητεῖτε μέσα στὰ χαρακώματά μου; Μήπως σᾶς ἀποστέλλει ὁ κ. Βιλλὰρ διὰ νὰ ἐπιτηρῆτε τὸν συνάδελφόν του, τὸν κ. Ἀρτανιάν;

Μόλις ἀντελήφθη ὅτι εὑρίσκετο ἐπὶ τέλους ἐνώπιον τοῦ ἀνδρός, τὸν ὁποῖον τόσον ἠγωνίσθη νὰ εὕρῃ, ὁ Φραγκίσκος ἔσπευσε νὰ τοῦ ἐγχειρίσῃ τὴν ἐπιστολήν. Κατόπιν, μὲ ὀλίγας λέξεις, τοῦ διηγήθη τὴν περιπέτειάν του, τὰ ἐπεισόδια τῶν δύο ἀδελφῶν του, καὶ πῶς, εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ γαλλικοῦ στρατοπέδου, ὁ Πέτρος καὶ ὁ Γάστων ἔπεσαν μέσα εἰς μίαν ἐνέδραν ἐχθρῶν στρατιωτῶν, πῶς ἠμύνθησαν καταδιωκόμενοι, καὶ ὅτι ἴσως αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔκειντο, πληγωμένοι ἢ νεκροί, εἰς ἀπόστασιν ἡμισείας λεύγης ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος.

Τὸ ἀνδρεῖον παιδάκι ἀνελύθη εἰς δάκρυα, ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ τέλος τῆς διηγήσεώς του.

—Ἂς τρέξωμεν πρῶτα νὰ τους εὕρωμεν, διέταξεν ὁ Ἀρτανιάν, αὐτὸ εἶνε τὸ πλέον ἐπεῖγον! Κύριοι, ἐπρόσθεσεν ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς ἀκολούθους, ἀφοῦ ὁ κύριός σας σᾶς ἔστειλε εἰς τὰ ἴδικά μου μέρη, σᾶς διατάσσω νὰ με συνοδεύσετε... Ὑπηρεσία τοῦ Βασιλέως!

Καθ' ὁδόν, ὁ Φραγκίσκος, τὸν ὁποῖον ὁ Ἀρτανιὰν εἶχε βάλῃ νὰ καθήσῃ ἀπ' ὀπίσω του, εἰς τὸ ἄλογό του, διηγήθη εἰς τὸν ἔνδοξον ἐξάδελφόν του μὲ περισσοτέρας λεπτομερείας, τὴν ἱστορίαν τοῦ ταξειδίου των καὶ τῆς ἐπιστολῆς.

Καὶ ἰδοὺ πῶς, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς που ὁ Πέτρος, ἀπηλπισμένος, ἐνόμιζεν ὅτι εἶχε χαθῆ τὸ πᾶν, ἔλαβε τόσον ἀνελπίστως ἐπικουρίαν, ἐκ μέρους τοῦ νεαροῦ ἀδελφοῦ του Φραγκίσκου καὶ τοῦ γηραιοῦ ἐξαδέλφου του Ἀρτανιάν...

("Επεται συνέχεια.) ΚΙΜΩΝ ΔΛΚΙΔΗΣ

[*Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Ε. Δὲ "Αρμ.*]

ΓΑΛΗΝΗ

Δὲν ἀκούεται οὔτ' ἕνα κῦμα
Εἰς τὴν ἔρμη ἀκρογιαλιά.
Λὲς κ' ἡ θάλασσα κοιμᾶται
Μὲς' 'ς τῆς γῆς τὴν ἀγκαλιά.

[Ἐκ τῶν τοῦ ΣΟΛΩΜΟΥ.]

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ

Ἀγαπητοί μου,

Δοκ περὶ τίνος πρόκειται σήμερον: Εἰς τὴν προηγουμένην ἐπιστολήν μου περὶ ἐξοχῆς, ἀνέφερα, ὅλως παρεκβατικῶς, ὅτι ἄλλοῦ τὰ πλούσια παιδιὰ πληρόνουν διὰ νὰ πηγαίνουν εἰς τὴν ἐξοχὴν τὰ πτωχά. Καὶ μία συνδρομήτρια τῆς Διαπλάσεως, διακρινομένη διὰ τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματά της, ἔσπευσε νὰ μ' ἐρωτήσῃ δι' ὡραίας ἐπιστολῆς πῶς γίνεται αὐτό.

Κατ' ἀρχὰς ἐσκέφθην νὰ της ἀπαντήσω ἰδιαιτέρως. Ἔπειτα ὅμως εἶπα, ὅτι πιθανὸν καὶ ἄλλοι φίλοι μας νὰ ἔχουν τὴν περιέργειαν νὰ μάθουν ποῦ καὶ πῶς γίνεται ἡ μεγάλη αὐτὴ εὐεργεσία, καὶ ἀπεφάσισα νὰπαντήσω δημοσίᾳ.

Μάθετε λοιπὸν ὅτι αὐτὸ γίνεται εἰς πολλὰ μέρη τοῦ πολιτισμένου κόσμου, καὶ προπάντων εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἀναλαμβάνουν τὴν πρωτοβουλίαν εἴτε φιλανθρωπικὰ Σωματεῖα, εἴτε περιοδικὰ τῆς νεολαίας ὅπως ἡ Διάπλασις, εἴτε Ἐπιτροπαί, μικροὶ Σύλλογοι ἱδρυόμενοι ἐπίτηδες. Κατ' ἀρχὰς δημοσιεύουν ἔκκλησιν πρὸς τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους φιλανθρώπους, καὶ ζητοῦν τὸν ἔρανόν των «ὑπὲρ πτωχῶν παιδίων, φιλασθένων ἢ ἀσθενῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀνάγκην ἐξοχῆς.» (Ἐννοεῖται ὅτι κάθε Σωματεῖον φροντίζει διὰ τὰ παιδιὰ τῆς πόλεώς του.) Εἰς τὰς ἐκκλήσεις αὐτὰς τὰ πλούσια παιδία, καὶ οἱ γονεῖς των πολλάκις, καὶ ἄλλοι φιλάνθρωποι, ἀνταποκρίνονται προθυμότατα, καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, συναθροίζονται χιλιάδες. Τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδίου καὶ τῆς διαμονῆς εἰς ἐξοχὴν διὰ πολλὰ πτωχὰ παιδία εἶνε οὕτω ἐξησφαλισμένα. (Συνήθως χρειάζονται ἑκατὸν ἕως ἑκατὸν πενῆντα φράγκα διὰ κάθε παιδί.)

Τώρα πρόκειται νὰ ἐκλεχθοῦν τὰ δυστυχῆ ἀλλὰ καὶ εὐτυχῆ παιδία, τὰ ὁποῖα θὰ σταλοῦν εἰς τὴν ἐξοχήν. Ἐ! αὐτὸ δὲν εἶνε πολὺ εὔκολον. Αἱ αἰτήσεις εἶνε πάντοτε πολυπληθεῖς, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐράνου εὑρίσκει τὸν *μπελᾶ* της μὲ τὰς ἀπαιτήσεις, τὰς παρακλήσεις, τὰς πιέσεις, τὰ πλάγια μέσα... Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ἐπικίνδυνος σκόπελος παρακάμπτεται, καὶ μεταξὺ τῶν πτωχῶν παιδίων, τῶν ἀσθενικῶν, τῶν ἐν ἀναρρώσει, ἐκλέγονται εὐσυνειδήτως τὰ πτωχότερα, τὰ ἀσθενικώτερα, τὰ ἔχοντα μεγαλητέραν ἀνάγκην ἐξοχικοῦ ἀέρος, καὶ φυσικὰ τόσα μόνον ὅσα ἐπιτρέπουν οἱ πόροι, τὰ συναχθέντα χρήματα. Πέρυσι π. χ. εἰς τὸ Παρίσι, ἓν παιδικὸν περιοδικόν, δι' ἐράνου τῶν συνδρομητῶν του, ἠμπόρεσε νὰ στείλῃ εἰς τὴν ἐξοχὴν τριανταπέντε πτωχὰ παιδία. Ἡμεῖς θὰ ἤμεθα εὐχαριστημένοι ἂν ἠμποροῦσαμεν νὰ στείλωμεν πέντε. Ἀλλ' ἂς εἶνε...

Τώρα θὰ μ' ἐρωτήσετε πῶς καὶ ποῦ στέλλονται αὐτὰ τὰ παιδιά;

Εἶνε περιττὸν νὰ σας εἴπω ὅτι δὲν στέλλονται οὔτε εἰς μεγάλα ξενοδοχεῖα, οὔτε εἰς πλουσίας ἐπαύλεις... Πτωχὰ παιδιά, κάμνουν τὴν ἐξοχήν των πτωχικά. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεννοεῖται μὲ καλοὺς καὶ ἐντίμους χωρικοὺς τῶν περιχώρων, — ὡς νὰ ἐλέγαμεν τοῦ Μουσιοῦ, τοῦ Ἡρακλείου, τῆς Κηφισιᾶς, τῶν γειτονικῶν μας νήσων κτλ. —καὶ οἱ χωρικοὶ αὐτοὶ δέχονται μὲ μικρὰν ἀνταμοιβὴν εἰς τὸ σπίτι των ἀπὸ ἓν ἢ δύο ἢ καὶ τρία παιδιὰ καθένας. Ἐννοεῖται ὅτι ὑπάρχει πάντοτε καὶ μία γνωμοδότησις ἰατροῦ, ἂν τὸ ἓν ἀναρρώσει παιδίον ἔχῃ ἀνάγκην ἀέρος βουνοῦ ἢ ἀέρος θαλασσίου. Καὶ συμφώνως μὲ τὰς γνωμοδοτήσεις αὐτάς, ἄλλα παιδιὰ στέλλονται εἰς παράλια μέρη καὶ ἄλλα εἰς ὀρεινά. Ἐκεῖ μένουν ὅλον τὸ καλοκαῖρι, τοὺς τρεῖς ἢ τέσσαρας μῆνας τῶν διακοπῶν, καὶ συμμερίζονται τὴν ζωὴν τῆς χωρικῆς οἰκογενείας, καὶ τρώγουν σχεδὸν ὅ,τι τρώγει αὐτή, καὶ τρέχουν μὲ τὰ χωριατόπουλα, καὶ ἀναπνέουν τὸν ζωογόνον ἐκεῖνον ἀέρα, καὶ τὸ φθινόπωρον ἐπιστρέφουν εἰς τὴν πόλιν εὔρωστα, ροδοκόκκινα, ἡλιοκαμένα, γεμάτα χαρὰν καὶ ὑγείαν, *ωσμένα!*..

Ἔτυχε νὰναγνώσω πολλὰς ἐπιστολὰς παιδίων, εὐεργετηθέντων κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Ὦ, εἶνε συγκινητικώταται! Φαντασθῆτέ τα νὰφίνουν τοὺς ἀθλίους οἰκίσκους τῆς μεγαλοπόλεως καὶ τοὺς στενοὺς ρυπαροὺς δρόμους, ὅπου ἔζων, καὶ νὰ μεταφέρωνται ὡς διὰ μαγείας εἰς μίαν θαυμασίαν ἐξοχὴν καὶ νὰ ζοῦν ἐκεῖ τόσον καιρὸν ζωὴν ποῦ οὔτε τὴν ὠνειρεύθησαν! Καὶ πόσα ἀπὸ αὐτὰ τὰ παιδία, τὰ ἀσθενικά, τὰ ὠχρά, τὰ ἀδύνατα, ἐσώθησαν διὰ τῆς ἐξοχῆς ἀπὸ βέβαιον θάνατον, — πόσα δὲν θὰ τα εὕρισκεν ὁ χειμών, ἂν ἔμεναν τὸ καλοκαῖρι εἰς τὴν τρώγλην των!..

Βλέπω τοὺς ὀφθαλμούς σας νὰ σπινθηροβολοῦν εἰς μίαν σκέψιν, εἰς μίαν ἰδέαν: Πόσα παιδιὰ καὶ ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας, φθίνουν εἰς τὰ χαμόσπιτά των, εἰς τὰ ἐλεεινά των ὑπόγεια, ἢ κυλίονται εἰς τοὺς βρωμεροὺς δρόμους, ὠχρὰ καὶ ἀσθενικά!.. Δὲν εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ τὸ ἴδιον καὶ ἐδῶ; Μία ἐπιτροπή, μία ἔκκλησις, ἕνας ἔρανος καὶ ὀλίγη ἐξοχὴ δι' ὀλίγα πτωχὰ παιδιὰ τῶν Ἀθηνῶν...

Διατί ὄχι; Εἶσθε ὀλίγοι, ἀλλὰ δὲν πιστεύω τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματά σας νὰ εἶνε κατώτερα ἀπὸ τὰ τῶν Ἀγγλων ἢ τῶν Γάλλων ὁμηλίκων σας. Ἐκεῖνοι σώζουν πολλούς, σεῖς εἰμπορεῖτε νὰ σώσετε ὀλίγους· ἀδιάφορον! τὸ ζήτημα εἶνε ὅτι κάτι εἰμπορεῖτε νὰ κάμετε καὶ σεῖς. Διὰ φέτος εἶνε βέβαια ἀργά· ἔχετέ το ὅμως ὑπ' ὄψει σας διὰ τοῦ χρόνου. Κάποιος εἰμπορεῖ νὰναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν. Καὶ νὰ εὕρῃ συνεργάτας προθύμους. Καὶ νὰ γίνῃ ἡ καλὴ ἀρχή...

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Ο ΠΑΛΗΚΑΡΑΣ ΠΑΣΧΑΛΗΣ

Κωμικὸς διάλογος διὰ παιδικὸν θέατρον νευροσπάστων, καμωμένον ὅπως τό θέατρον τοῦ Φασουλῆ.

Εἰσέρχεται ὁ ΠΑΣΧΑΛΗΣ *μὲ ἀρειμάνιον ὕφος, καὶ κτυπᾷ τὴν πλάτην τοῦ* ΤΟΤΟΥ.

ΤΟΤΟΣ.— Ἔ; τί εἶνε;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Τἄμαθες: μ' ἐπρόσβαλαν.

ΤΟΤΟΣ, *μὲ περιπαικτικὸν τόνον*: — Πῶς γίνεται αὐτό; Ἀδύνατον! Ποιὸς μποροῦσε νὰ τολμήσῃ...

ΠΑΣΧΑΛΗΣ. — Μάλιστα, κύριε, κάποιος ἐτόλμησε... ἀλλά, ἄλλη φορά, ἂς πάρῃ τὰ μοῦτρά του!

ΤΟΤΟΣ.— Ἄ! ἄ! τὸν ἐσυγύρισες λοιπὸν καλά, αὐτὸν πού σ' ἐπείραξε;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Ἐννοεῖται καὶ γάρ!

ΤΟΤΟΣ.— Τὸ ἐννοῶ καὶ γάρ, μά... τί νὰ σου πῶ, καϊμένε· σὰν παράξενο μοῦ φαίνεται.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ. — Πῶς το εἶπες; Καὶ γιατί, παρακαλῶ;

ΤΟΤΟΣ.— Διότι... διότι... ἐπὶ τέλους! διὰ νὰ σου μιλήσω εἰλικρινῶς, δὲν μοῦ φαίνεσαι δὰ καὶ ἀπὸ ἐκείνους που εἶνε, σὰν νὰ λέμε, κυριολεκτικῶς καὶ κατὰ γράμμα παληκαράδες.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.— Ἄ! αὐτὴ εἶνε ἡ ἰδέα, ποῦ ἔχεις γιὰ τὴν ἀνδρείαν μου, αἴ;... Λοιπόν, ἐγὼ θὰ σε κάμω νὰ την ἀλλάξῃς.. Μάθε, τὸ λοιπόν, ὅτι μ' ἐπρόσβαλαν.

ΤΟΤΟΣ.— Μά, θαρρῶ μάς το εἶπες ἀπὸ πρίν.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ. — Ἐπήγαινα στὸ δρόμο. Βλέπω μιὰ ὡραία ρεκλάμα κολλημένη στὸν τοῖχο, σηκώνω τὰ μάτια μου ψηλὰ νὰ την κυττάξω, καί, χωρὶς νὰ το καταλάβω πῶς, πατῶ στὸν κάλο ἕναν κύριο...

ΤΟΤΟΣ.— Ὁ κύριος θυμόνει καὶ ἀγριεύει!...

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Ἀκριβῶς· καὶ μὲ φωνάζει...

ΤΟΤΟΣ.—Ἀπρόσεκτο καὶ βλᾶκα!

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.— Ἀκριβῶς· πῶς τὸ κατάλαβες;

ΤΟΤΟΣ.— Μά, ἦταν φυσικῶς ἐπόμενον. Λέγε παρακάτω, αὐτὰ ὅλα εἶνε πολὺ ἀστεῖα...

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.— Γυρίζω τότε κ' ἐγώ, καί του λέγω: «Κύρριε, καὶ τοῦ λόγου σας εἶσθε ἄλλος ἕνας, βλᾶκας δηλαδή!»

ΤΟΤΟΣ.— Τοῦ εἶπες τέτοιο λόγο; ἀλήθεια; καὶ πολὺ δυνατά;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.— Δὲν ξέρω ἂν του το εἶπα παραπολὺ δυνατά, ἀλλὰ τοῦ το εἶπα ἀρκετὰ καθαρὰ γιὰ νὰ το καταλάβῃ... μπορεῖ ὅμως καὶ νὰ μήν το ἄκουσε διόλου.

ΤΟΤΟΣ.— Λοιπόν;... Καὶ τότε;..

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.— Καὶ τότε αὐτὸς μοῦ λέει: «Ἂν δὲν ξεκουρπισθῆς ἀπ' ἐμπρός μου, παληόπαιδο, θά σε τσακίσω στὸ ξύλο!»

ΤΟΤΟΣ.— Καὶ τότε;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.— Τότε, διὰ νὰ του δείξω πως δέν τον ἐφοβώμουν, ἔφυγα!

ΤΟΤΟΣ.— Τρεχάτος;

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.—Ὄχι, καϊμένε! Μὲ τὸ συνηθισμένο βῆμά μου... ποῦ εἶνε, ξέρεις, ἀρκετὰ γρήγορο, ὁπωσδήποτε...

ΤΟΤΟΣ.— Μὲ λίγα λόγια, ἔφυγες στὰ τέσσερα.

ΠΑΣΧΑΛΗΣ.— Ἀκριβῶς, ἔφυγα ἀστραπηδόν. Μεῖνε ὅμως ἥσυχος!... Δὲν ἦταν ἀνάγκη νὰ του 'πῶ τίποτε παραπάνω... Τὸν ἔκαμα ἀπ' ἀσπροῦ! Εἶδε ἀπὸ τὸ ὕφος μου, πῶς δὲν εἶμαι ἀπὸ ἐκείνους που χωρατεύουν, ἐγώ!

(Μίμησις.) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

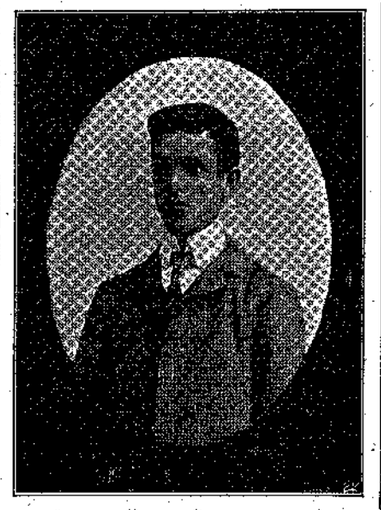

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Δ. ΜΑΥΡΟΛΟΥΛΟΣ
Βραβευθεὶς
ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον *Ζωφερὸς Μεσαίων*.
Εἰς τὸν 88ον Διαγωνισμὸν πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.
(*Ἴδε φυλλάδιον Βίου, σελ. 168.*)

ΤΟ ΤΡΟΧΟΣΠΙΤΟ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΕΧΕ 'ΓΕΙΑ, ΚΑΛΥΒΑΚΙ ΜΑΣ

— Ὅλα αὐτὰ μοῦ φαίνονται περίφημα σχεδιασμένα! εἶπεν ἡ Μαργαρώ, ἡ ὁποία ἐχοροπηδοῦσε ἀπὸ τὴν ἀνυπομονησίαν της καὶ δὲν ἔβλεπε πότε νὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ κρυφθῇ μέσα στὴν καλάθα.

— Τί ὥρα πρέπει νὰ εἴμαστε ἐκεῖ;

— Ἅμα σημάνῃ μεσάνυκτα· νὰ ἦσθε ἐδῶ, στὴν ἴδια θέσι ποῦ εἴμαστε τώρα. Κ' ἐγὼ θά σας κάμω νόημα, ἅμα ἔλθῃ ἡ στιγμὴ ποῦ πρέπει νὰ πλησιάσετε.

— Σύμφωνοι! εἶπαν μαζί-μαζὶ ἡ Μαργαρὼ καὶ ὁ Πετρογιάννης.

— Ἐγὼ φεύγω, ἐπρόσθεσεν ἡ Κοκκινοσκουφίτσα. Θ' ἀνησυχοῦνε τί ἔγινα... Καὶ πρέπει νὰ σας ἑτοιμάσω τὸν δρόμο γιὰ τὸ βράδυ...

— Ἐγώ; πάω νὰ τρελλαθῶ ἀπὸ τὴν χαρά μου! ἐφώναξεν ἡ Μαργαρώ, ὅταν εὑρέθη μόνη της μὲ τὸν ἀδελφόν της, εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀχυροκαλύβας των. Νὰ εἶσαι βέβαιος πῶς δὲν θὰ χασομερήσω ἐγὼ γιὰ νὰ ἑτοιμάσω τὸν μπόγο μου.

— Ἀπὸ τὰ πολλὰ πράγματα ποῦ ἔχεις νὰ μπογοδέσῃς!... Καὶ τὰ δικά μου νὰ βάλῃς μὲ τὰ δικά σου, πάλιν δὲν θὰ γίνουν οὔτε ἴσα μ' ἕνα μεγάλο μαξιλάρι...

— Καὶ νὰ μὴν ξεχάσωμε καὶ τὴν παληὰ τὴν κάλτσα, εἶπεν ἡ Μαργαρώ.

— Μεῖνε ἥσυχη.

— Καὶ τὸ στρῶμά μας; Καὶ τὸ ντουλάπι μας, καὶ τὸ κρεββάτι μας;

Ἡ Κοκκινοσκουφίτσα ἔφυγε.

— Αὐτὸ συλλογίζομαι κ' ἐγώ, μὰ συλλογίζομαι καὶ κάτι ἄλλο.

— Ναί, καταλαβαίνω... εἶπεν ἡ Μαργαρώ. Πᾶμε λοιπὸν ἀμέσως.

Καί, πρὶν ἔλθῃ ἡ ὥρα ποῦ κλείουν εἰς τὸ χωριὸ τὰς πύλας τοῦ νεκροταφείου, τὰ δύο ὀρφανὰ ἐπῆγαν μαζὶ νὰ κάμουν τὴν προσευχήν των εἰς τὸν τάφον τῶν γονέων των. Κατόπιν ἐπέστρεψαν εἰς τὸ σπιτάκι των, ὅπου ἔκαμαν τὰς τελευταίας των ἑτοιμασίας.

Ἅμα ἐτύλιξαν τὰ ρουχαλάκια των, ὁ Πετρογιάννης ἔβγαλε ἕνα μολύβι, ποῦ εἶχε πάντοτε μαζί του εἰς τὴν τσέπην τῆς μπλούζας του, ἔσχισεν ἕνα μεγάλο ἄσπρο φύλλον ἀπὸ τὸ τετράδιόν του, καὶ ἐκάθησεν ἐμπρὸς εἰς τὸ παράθυρον διὰ νὰ γράψῃ ἕνα γράμμα.

— Σὲ ποιὸν γράφεις; ἠρώτησεν ἡ Μαργαρώ.

— Στὸν κύριον Δήμαρχον.

— Ἄ! ναί, ἔχεις δίκαιον. Θά του γράψω κ' ἐγώ. Ἔχω τόσα νὰ του εἰπῶ...

Ἔπιασε τὴν πλᾶκά της, καὶ μὲ τὸ κονδύλι, ποῦ ἦτο κρεμασμένον εἰς αὐ-

τὴν, ἐχάραξεν ὀλίγες ἄσπρες γραμμές, ὅσον ἦτο δυνατὸν κανονικώτερες, καὶ ἔβαλε τὰ δυνατά της νὰ γράψῃ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ κοπιάσῃ παραπολὺ ὁ εὐεργέτης της διὰ νὰ βγάλῃ τὰ γραφίματά της. Ὅταν ὁ Πετρογιάννης ἐτελείωσε τὴν ἐπιστολήν του, ἡ Μαργαρὼ τὸν ἠρώτησε :

— Τί του γράφεις, ἐσύ, τοῦ κ. Δημάρχου ; Δὲν μου διαβάζεις, ἂν θέλῃς, τὸ γράμμα σου ;

Ὁ Πετρογιάννης ἤρχισε :

« Κύριε Δήμαρχε,

« Ἀναχωροῦμεν ἀπὸ τὸ Δουβρῖνον, ἀλλὰ δὲν ἠθελήσαμεν νὰ φύγωμεν, χωρὶς νὰ σας προσφέρωμεν τοὺς ἀποχαιρετισμούς μας, καὶ πρὸ πάντων χωρὶς νὰ σας εὐχαριστήσωμεν διὰ τὴν τόσην καλωσύνην ποῦ ἐδείξατε πρὸς ἡμᾶς. Δὲν θὰ τὰ λησμονήσωμεν ποτέ. Μὴν ἀνησυχῆτε δι' ἡμᾶς, διότι θὰ κερδίζωμεν ἐντίμως τὸ ψωμί μας μὲ τὴν ἐργασίαν μας καὶ χωρὶς νὰ λησμονήσωμεν τὰς καλὰς συμβουλάς, πού μας ἐδώσατε καὶ σεῖς καὶ οἱ γονεῖς μας.

« Σ' ἐσᾶς, κύριε Δήμαρχε, ἀφίνομεν τὰ πτωχικά μας ἔπιπλα. Κάμετέ τα ὅ,τι θέλετε. Ἂν, καμμιὰ 'μέρα, ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸ χωριό μας, καὶ ἔχετε ἀκόμα τὸ κρεββάτι, τὸ ὁποῖον γνωρίζετε καλά, διότι τόσες φορὲς ἔχετε παρηγορήσῃ τὸν πατέρα μας καὶ τὴν μητέρα μας, ποῦ ἐκοίτοντο σ' αὐτό, θὰ μας ἐπιτρέψετε νὰ ἔλθωμεν καὶ νὰ σας εὐχαριστήσωμεν, διότι τὸ ἐφυλάξατε εἰς ἀνάμνησιν τῶν περασμένων χρόνων.

« Ἔχετε ὑγείαν, κύριε Δήμαρχε.

«Πετρογιάννης Δαλμπέκ.»

— Ὅλα καλά, ὅσα λὲς αὐτοῦ, εἶπεν ἡ Μαργαρώ, τὸ δικό μου γράμμα ὅμως δὲν μοιάζει μὲ τὸ δικό σου. Ἐξέχασες τὸ κυριώτερον. Δὲν λὲς τί μας ἔκαμε κ' ἐτραυθήξαμε ἡ Σταμάτα, καὶ πῶς, ἂν φεύγωμε, πρώτη αὐτὴ εἶνε ἡ αἰτία.

— Ὦ ! Μαργαρώ ! εἶπεν ὁ Πετρογιάννης, ἐκδίκησι ζητεῖς τώρα ;

— Δὲν εἶνε ἐκδίκησις, εἶνε δικαιοσύνη. Πρέπει νὰ μάθῃ ὁ κ. Δήμαρχος τὴν κακίαν αὐτῆς τῆς γυναίκας. Πρέπει ! ἐπρόσθεσε, σφίγγουσα τὸν γρόνθον της καὶ στηρίζουσα αὐτὸν μὲ ὅλην τὴν δύναμίν της ἐπάνω στὴν πλᾶκά της. Αὐτὸ λέγω ἐγώ !

— Λοιπόν, ἔγραψες καὶ σύ ; . . . Δὲν ἦταν ἀνάγκη, ἀφοῦ τὸ δικό μου γράμμα εἶνε γραμμένο εἰς ὄνομα καὶ τῶν δύο μας, καὶ ὁ κύριος Δήμαρχος δὲν θὰ καταλάβῃ τίποτε ἀπὸ τὰ δικά σου τὰ ὀρνιθοσκαλίσματα. . . Γιὰ νὰ 'δοῦμε τί του λές ; . . .

Ὁ Πετρογιάννης ἐπῆρε τὴν πλᾶκα στὰ χέρια του, ἐκράτησε τὸ σοβαρὸν του διὰ νὰ μὴ γελάσῃ, οὔτε νὰ κακιώσῃ τὴν ἀδελφούλαν του, καὶ ἐδιάβασε μὲ δυσκολίαν :

« Κύριε Δήμαρχε,

« Δὲν ἠθέλαμε νὰ φύγωμε, τόσο καλὰ εἶσθε ἐσεῖς, ἀλλὰ φεύγομεν, τόσον κακιὰ εἶνε ἡ Σταμάτα. . . Ἅμα κερδίσω πολλὰ χρήματα, θὰ σας στείλω ἕνα δῶρον, ὅ,τι ὑπάρχει εὐμορφότερον.

« Χαίρετε, καὶ εὐχαριστῶ, καλέ μου Δήμαρχε.

« Μαργαρώ.»

— Καλὸ δὲν εἶνε τὸ γράμμα μου ;...

— Καὶ καλό, καὶ κακό. Τὸ καλὸ προέρχεται ἀπὸ τὴν καλὴ καρδιά σου, καὶ τὸ κακό, ἀπὸ τὸ κακὸ κεφαλάκι σου, τῆς εἶπε μὲ γλυκύτητα, διὰ νὰ μὴν τὴν δυσαρεστήσῃ. Ἐγώ, ἂν ἤμουν στὴ θέσι σου, λέξι δὲν θἄλεγα γιὰ τὴ Σταμάτα.

— Ὦ ! αὐτὸ εἶνε ἀδύνατον· καλλίτερα θὰ εἶχα νὰ μὴν ἔγραφα καθόλου !

— Ἴσως θὰ ἦταν καλλίτερα αὐτό.

— Ἔλα νὰ 'δοῦμε, τί τάχα δὲν σου ἀρέσει στὸ γράμμα μου ;

— Μά, Θεέ μου ! εἶνε πρὸ πάντων μιὰ λέξις !

— Ἡ λέξις «κακιὰ» δὲν εἶν' ἔτσι ; Αὐτὴ ὅμως μ' ἀρέσει ἐμένα παραπάνω ἀπ' ὅλες· μὴ θὰ μου 'πῆς τώρα νὰ τηνε σβύσω ;

— Ναί, Μαργαρώ μου, κάμε το πρὸς χάριν μας. . . καὶ γιὰ τὸ καλὸ καὶ τῶν δύο μας, διὰ νὰ μὴν τύχῃ καὶ 'ποῦν πῶς ἀρίσαμε ἔστω καὶ ἕνα ἐχθρὸν εἰς τὸ χωριό.

Ἡ Μαργαρὼ ἔσκυψε τὸ κεφάλι ἐπάνω στὴν πλᾶκά της, ἐμούσκεψε τὸ δάκτυλό της εἰς τὰ χείλη της κ' ἔσβυσεν ὅ,τι εἶχε γραμμένο.

— Βλέπεις, τοῦ εἶπε, σὲ ἄκουσα.

— Εὖγέ σου, εὐχαριστῶ, ἀπήντησεν ὁ Πετρογιάννης.

Ἐπεθεώρησαν τότε τὰ συρτάρια τοῦ ἐρμαρίου καὶ εὗρῆκαν διάφορα παλαιὰ πιάτα καὶ ἕνα μαχαῖρι, ἐμάζευσαν τὰ ὀλίγα ἀσπρόρρουχα καὶ πράγματα, ποῦ εἶχαν, τὰ ἐδίπλωσαν προσεκτικὰ μέσα εἰς ἕνα καθαρὸ πανί. Κατόπιν ἐξέθαψαν τὴν παλιὰ τὴν κάλτσα ἀπὸ τὸν κρυφῶνά της, ἐμέτρησαν νὰ ἰδοῦν ἂν περιεῖχεν ἀκόμα τὰ εἴκοσι ἀσημένια φράγκα, καί, ἀφοῦ ἐβεβαιώθησαν ὅτι ἦσαν σωστά, τὴν ἔβαλαν μαζὶ μὲ τὰ ροῦχα εἰς τὴν μέσην τοῦ μπόγου.

Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἤκουσαν ἔξαφνα δύο σιγανοὺς κτύπους εἰς τὴν θύραν, καὶ εὐθὺς ἀμέσως τὰς ἑξῆς λέξεις:

— Ἀνοῖξτε ! ἀνοῖξτέ μου γρήγορα ! εἶμαι ἐγώ, ἡ Κοκκινοσκουφίτσα !

Ἤνοιξαν καὶ εἶδαν τὴν μικρὰν θεατρίναν, ξεσκούφωτην, μὲ τὰ σγουρά της κρεμασμένα εἰς τὴν ράχιν της, καὶ ὅλον τὸ λοιπὸν σῶμά της ἐντελῶς σκεπασμένον, ἕως τοὺς ἀστραγάλους, μέσα εἰς μίαν μεγάλην μπέρταν, ποῦ ἔκρυβεν ὅλα της τὰ φορέματα. Εἶχε καὶ τὴν σκύλα της μαζί.

«Ἀνοῖξτε! ἀνοῖξτέ μου γρήγορα!»
(Σελ. 276, στήλ. γ'.)

— Νά 'μαι, εἶπε λαχανιασμένη ἀπὸ τὸν δρόμον, ἤθλα βιαστικὴ-βιαστική, τώρα ποῦ εἶνε διάλειμμα. Δὲν ἔχω παρὰ δύο μόνον λεπτὰ νὰ μείνω. Ἦλθα γιὰ νὰ σας κάμω νὰ γνωρισθῆτε μὲ τὴν Μιρέττα. Ἂν σας πάρῃ ἀπὸ καλὸ μάτι, εἴμεθα καλά, εἰδεμή... ἐχαθήκαμε. Σᾶς ἔφερα αὐτὰ τὰ κομματάκια τὴ ζάχαρι, γιὰ νὰ τὴν ἡμερώσετε ἀπὸ τώρα. Νά, πάρτε τα.

Καὶ λέγουσα αὐτὰ ἡ μικρούλα θεατρίνα ἐμοίρασεν εἰς τὴν ἀδελφὴν ἀρκετὰ κομματάκια ζάχαρης.

Ἡ Μιρέττα δὲν ἤθελε καὶ πολλὰ παρακάλια διὰ νὰ τα χάψῃ. . . Τέτοιο πανηγῦρι σπανίως τὸ εἶχεν ἰδῆ· ν' ἁρπάξῃ ἔτσι ὅλες μαζί, ἕνα σωρὸ ζαχαρίτσες, χωρὶς νὰ κοπιάσῃ καθόλου... Νὰ μὴ προφθαίνῃ νὰ χάψῃ τὴν μίαν καὶ νὰ ἔρχεται καὶ ἄλλη, δύο-δύο μαζί . . . « Ἀ ! μὰ αὐτὰ θὰ εἶνε παιδάκια πολὺ καλὰ καὶ πολὺ ἀνοικτοχέρικα γιὰ τοὺς σκύλους» — ἐσκέφθη ἡ Μιρέττα. Καὶ νά την κι' ὅλας ποῦ ἀρχίζει καὶ γλύφει καὶ τὰ δύο, καὶ καμαρόνει, καὶ κουνᾷ τὴν οὐράν της, καὶ πηδᾷ ἀπὸ τὴν χαράν της.

— Αὐτὸ ἤτανε ! εἶπεν ἡ Κοκκινοσκουφίτσα. Τώρα πιὰ τὴν ἐκερδήσατε τὴν συμπάθειαν τῆς Μιρέττας. Δὲν μένει παρὰ νὰ κάμετε ἕνα ἀκόμη πρᾶγμα. Τὴν ἐκερδίσατε μὲ μίαν ἀδυναμίαν της: τὴν λαιμαργίαν. Τώρα πρέπει νὰ τὴν κάμετε δικήν σας καὶ μὲ μίαν ἄλλην ἀδυναμίαν της : τὴ ἀγάπην ποῦ ἔχει γιὰ μένα. Ἐλᾶτε νὰ φιληθοῦμε. Θὰ καταλάβῃ τότε πῶς εἶσθε φίλοι μου, καὶ θὰ γίνετε καὶ 'δικοί της.

Ἡ Μαργαρὼ πρώτη ἐρρίφθη εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς Κοκκινοσκουφίτσας. Ἀλλὰ αὐτὴν τὴν φορὰν μὲ ἠρεμίαν καὶ προσοχήν· ἐκρυφοκύτταζε καὶ τὴν Μιρέτταν διὰ νὰ ἰδῇ τί ἐντύπωσιν τῆς ἔκαμνε.

— Καὶ σεῖς, εἶπεν ἡ Κοκκινοσκουφίτσα πρὸς τὸν Πετρογιάννην, ὁ ὁποῖος, σὰν διακριτικὸν ἀγόρι, ἐστέκετο παράμερα.

Τὰ τρία παιδάκια ἀγκαλιασμένα μαζί, ἐσχημάτιζαν τριῳδίαν πολὺ συγκινητικήν, μὲ τὰ φιλιά των τὰ ὁποῖα ἀντηχοῦσαν εἰς τὸν ἀέρα, καὶ εἰς τὴν συναυλίαν αὐτὴν ἔκαμναν τὸ μέρος των καὶ τὰ τρία πολὺ εὐσυνειδήτως.

Καὶ τότε, νὰ καὶ ἡ Μιρέττα, παρασύρεται ἀπὸ τὴν τόσην ἁρμονίαν καὶ ἀρχίζει νὰ γαυγίζῃ, νὰ πηδᾷ, νὰ σπαράζῃ ἀπὸ τὴν χαράν της, καὶ νὰ γλύφῃ τὰ χέρια τῆς φίλης της, καὶ τὰ χέρια τῶν δύο φίλων τῆς φίλης της.

— Ἐγλυτώσαμεν· ἀνεβόησεν ἡ Κόκκινοσκουφίτσα· ἡ Μιρέττα θά μας βοηθήσῃ... Καὶ τώρα παίρνω τὸ φύσημα μου, νὰ γυρίσω εἰς τὴν σκηνήν. Ἔτρεμα μὴ δὲν εὕρω τὸ σπίτι σας, κ' ἔτρεμα μὴν ἀπαντήσω κανένα στὸν δρόμο, ποῦ θὰ μ' ἔβλεπε πῶς ἐρχόμουν ἐδῶ. Γι' αὐτὸ κ' ἐγὼ ἐσκεπάσθηκα μ' αὐτὴ τὴ μακρυὰ μπέρτα, κ' ἔκρυψα ἀπὸ κάτω καὶ τὸ σκουφάκι μου.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἐκίνησεν ἐλαφρὰ μίαν ἄκραν τῆς μπέρτας της, καὶ ἡ Μαργαρὼ εἶδε, κρεμασμένον ἀπὸ τὸν ἀγκῶνά της τὸ κόκκινο σκουφάκι, ποῦ ἦτο στολισμένον μὲ τὰ ἄνθη, τὰ ὁποῖα εἶχαν μαζεύσῃ τὰ παιδιὰ τὸ πρωὶ εἰς τὰ χωράφια. Ἡ Μαργαρὼ ἐχαμογέλασεν ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησιν, καὶ ἡ Κοκκινοσκουφίτσα ἐξηφανίσθη εἰς τὸ σκοτάδι τοῦ δρόμου.

Ἡ Μαργαρὼ καὶ ὁ Πετρογιάννης ἔμειναν ὀλίγην ὥραν, συλλογισμένοι, εἰς τὰ μισοσκότεινα· κατόπιν τὸ ἀγόρι ἐσηκώθη, ἔψαξε καὶ ἔβγαλεν ἀπὸ τὸ συρτάρι ἑνὸς παλαιοῦ τραπεζιοῦ ἕνα πακέτο χαρτιά, καὶ τα ἔδειξε τῆς Μαργαρῶς.

— Αὐτὸ εἶνε γιὰ μᾶς σπουδαιότερο καὶ ἀπὸ τὰ χρήματα τῆς παλῃᾶς τῆς κάλτσα, εἶπε. Ἡ μαμμά μου εἶχε παραγγείλῃ ποτὲ νὰ μὴν το ἀφίσω καὶ χαθῇ.

Καί, ἐπειδὴ ἡ Μαργαρὼ ἐφάνη σὰν νὰ τον ἐρωτοῦσε, τί ἦτο :

— Αὐτὸς ὁ φάκελλος περιέχει πρῶτα-πρῶτα τὴν φωτογραφίαν τοῦ μπαμπᾶ καὶ τῆς μαμμᾶς, τὴν ἐποχὴν που ἔκαμαν τὸν γάμον τους.

— Ὦ ! δεῖξέ μού τους, εἶπεν ἡ Μαργαρώ.

— Ὄχι, ὄχι ἀπόψε· σήμερα εἴχαμε πολλὰ συγκινητικὰ πράγματα. Καὶ ἅμα 'δοῦμε τὴν εἰκόνα τους, θὰ χάσωμε καὶ τὸ ὀλίγον θάρρος που εἴχαμεν διὰ ν' ἀφίσωμεν τὰ τελευταῖα ἐνθυμήματα, πού μας συνδέουν μαζί των... τὸ σπιτάκι καὶ τὰ ἔπιπλα ποῦ ἦσαν δικά των.

— Ἔχεις δίκαιον, Πετρογιάννη.

— Ἔπειτα : ἐδῶ εἶνε καὶ τὸ βιβλιάριον τῆς οἰκογενείας μας.

— Τί πρᾶγμα εἶνε αὐτὸ τὸ βιβλιάριον ;...

— Δὲν ξεύρω κ' ἐγὼ τί εἶνε ἀκριβῶς, θαρρῶ ὅμως πῶς εἶνε ἕνα φυλλαδάκι ποῦ μαρτυρεῖ ὅτι ὁ μπαμπᾶς καὶ ἡ μαμμὰ ἦσαν καλοὶ ἄνθρωποι, καὶ ὅτι ἐμεῖς εἴμαστε δικά τους παιδιά. Ἔπειτα, εἶνε πιστοποιητικά, μαρτυρικὰ ἀπὸ τὰ ἀφεντικά των, ποῦ βεβαιόνουν ὅτι ἔδειξαν πάντοτε καλὴν διαγωγήν.

— Μάλιστα ! κ' ἐγὼ εἶμαι τῆς γνώμης σου, Πετρογιάννη· κ' ἐγὼ καμαρόνω περισσότερο, ποῦ ἔχομε αὐτὰ τὰ χαρτιά, παρὰ ὅλα τὰ ἀσημένια φράγκα τῆς παλῃᾶς κάλτσας.

Ἐνῷ ἔλεγεν αὐτὰ ἡ Μαργαρώ, ὁ Πετρογιάννης ἔψαχνε ποῦ νὰ κρύψῃ τὸν πολύτιμον φάκελλον. Εἶδεν ὅτι ἡ φόδρα τοῦ ρούχου του ἦτο λιγάκι ξηλωμένη· ἔβαλε λοιπὸν τὰ χαρτιὰ ἀνάμεσα στὴν φόδραν καὶ τὴν τσόχαν, ἐκαρφίτσωσε τὸ ἄνοιγμα, καί, μὲ τὸ ἕνα χέρι εἰς τὸ στῆθος, μὲ τὸ ἄλλο κρατῶν τὸν μπόγον, ἐβάδισε πρὸς τὴν θύραν τῆς ἀχυροκαλύβας, λέγων πρὸς τὴν ἀδελφήν του :

— Δὲν ἔχομε πιὰ τίποτε νὰ κάμωμε ἐδῶ, Μαργαρώ· ἂς ποῦμε τὸ «ἔχε 'γειά, καλυβάκι μας !»

(Ἕπεται συνέχεια) Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

[Κατὰ τὸ γαλλικὸν τῆς Κας Α. Λατοὺς.]

Ο ΕΛΕΦΑΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΟΥΚΟΥΜΠΙΜΠΗ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ)

Θ'.

Οἱ χαζοὶ καὶ οἱ χασομέρηδες, ποῦ εἶχαν παραταχθῆ εἰς τοὺς δρόμους διὰ νὰ ἰδοῦν τὴν βασιλικὴν πομπήν. τώρα συγκινοῦνται καὶ σηκόνονται εἰς τὲς μύτες τῶν ποδιῶν των, διὰ νὰ ἰδοῦν καλλίτερα. .

— Νά ! νά ! . . αὐτὸς εἶνε ! ψιθυρίζουν. Μέσα στ' ἁμάξι του... στὸ αὐτοκίνητό του. . . φορτωμένο τρομπόνια καὶ καραμπῖνες !

Πραγματικῶς. Ἡ Αὐτοῦ Μαύρη Μεγαλειότης, ὁ βασιλεὺς Κουκουμπιμπῆς πηγαίνει εἰς τὸ κυνῆγι μὲ αὐτοκίνητον. Φορεῖ ἐπανωφόρι ἀπὸ γοῦνα, καὶ κασκέτο. Κρατεῖ τὸ τιμόνι,—μόνος του διευθύνει τὸ ἁμάξι—καὶ κάθε τόσο ζουλᾷ τὴν ἐλαστικὴ σφαῖρα τῆς τρομπέτας, καὶ ἡ τρομπέτα βγάζει φωνὲς σπαρακτικές.

Ἀλλὰ οἱ μαῦροι ὑπηρέται ἕνα γῦρο τί γυρεύουν; Γιατί σκουντοῦν μὲ τόσον κόπο τὸ ἁμάξι ;

— Γιὰ νὰ περπατῇ, γιατί ἄλλο;

— Μπᾶ ; καὶ δὲν περπατεῖ μόνο του; δὲν εἶνε αὐτοκίνητο;

Ναί βέβαια ! Εἶνε—δηλαδὴ ἦταν,—αὐτοκίνητο κ' ἐδούλευε μὲ πετρέλαιο. Κάτι ἔκτακτο ὅμως συνέβη, καὶ ἐπειδὴ εἶνε πολυλογία, θὰ σᾶς τὸ 'πῶ μεθαύριο.

(Ἕπεται συνέχεια) Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

Ο ΙΣΚΙΟΣ ΜΟΥ

Ἕναν ἴσκιο μικρὸν ἔχω ποῦ μαζί μου
Μέσα κ' ἔξω περπατεῖ,
Μὰ δὲν νειώθω—στὴ ζωή μου !—
Σὲ τί πρᾶγμα χρησιμεύει κι' ὠφελεῖ.
Πολύ, μὰ πολύ, μοῦ μοιάζει ἡ ἀφεντιά του
Ἀπ' τὰ νύχια ὡς τὴν κορφή,
Καὶ στὸ πάπλωμα ἀποκάτου
Πάει καὶ μπαίνει πρὶν ἐγώ
Στὸ κρεββάτι μου ἀνεβῶ.

—

Ἕνα ἀπ' ὅλα τά τρελλά του χωρατά
Εἶνε ὁ τρόπος ποῦ τ' ἀρέσει νὰ ψηλόνῃ,
Ὄχι σὰν τ' ἀληθινὰ παιδιά,
Ποῦ ψηλόνουν ἀπὸ λίγο καὶ σιγά,—
Γιατὶ κάποτε μακραίνει καὶ φουσκόνει
Σὰν ἐλαστικὸ μπαλλόνι,
Καὶ καμμιὰ φορὰ μικραίνει,
Τόσο ποὺ δὲν μένει
Οὔτε τόσος-δά.

—

Δὲν τὸν ἔχουν μαθημένο
Πῶς νὰ παίζῃ μὲ παιδιά,
Καὶ μονάχα ἐμένα ξέρει καὶ παιζογελᾷ.
Στέκεται τόσο κοντά μου !—
—Εἶνε, βλέπετε, δειλός,—
Ντροπὴ θάταν νὰ πιασθῶ ἀπ' τὴ ντα-
[τά μου,
Ὅπως πιάνεται ἀπὸ 'μένα
Ὁ Ἰσκιούλης μου ὁ μικρός.

—

Μιὰν αὐγή, πρωΐ - πρωΐ,
Πρὶν ὁ ἥλιος σηκωθῇ,
Ἐγὼ ξύπνησα καὶ βγῆκα,
Καὶ σὲ κάθε φυλλαράκι
Νὰ λαμποκοποῦνε βρῆκα
Τὰ διαμάντια τῆς δροσιᾶς. . .
Μὰ ὁ Ἰσκιούλης μου χωμένος
Στὸ ζεστὸ καὶ μαλακὸ μοῦ κρεββατάκι,
Ἐκαθόταν μεσ' 'στὸ σπίτι κοιμισμένος,
—Ὁ τεμπέλης κ' ὑπναρᾶς !—

[Κατὰ τὸ ἀγγλικὸν τοῦ Ρ. Λ. Στήβενσον]

ΜΙΜΗΣ ΙΣΜΗΝΟΣ

ΟΛΙΓ' ΑΠ' ΟΛΑ

Ἀνοίξατε ἓν βιβλίον εἰς τὴν τύχην, καὶ ἐκλέξατε μίαν λέξιν ἐντὸς τῶν δέκα πρώτων στίχων καὶ ἐντὸς τῶν δέκα πρώτων λέξεων τοῦ στίχου, εἰς τὴν σελίδα ποῦ θέλετε.— Τὴν ἔχετε ἐκλέξῃ ; — Λαμπρά !... Τώρα νὰ σας 'πῶ ἐγὼ ποῖον ἀριθμὸν κατέχει αὐτὴ ἡ λέξις εἰς τὴν σειρὰν τῶν λέξεων τοῦ στίχου, καὶ ποῖος εἶνε ὁ ἀριθμὸς τοῦ στίχου. Πάρτε ἕνα χαρτί, καὶ σημειώσετε, χωρὶς νὰ μοῦ το δείξετε :

Πολλαπλασιάσατε ἐπὶ 2 τὸν ἀριθμὸν τῆς σελίδος· τὸ γινόμενον πολλαπλασιάσατε ἐπὶ 5· εἰς τὸ ἐξαγόμενον προσθέσατε 20· εἰς τὸ ἄθροισμα προσθέσατε τὸν ἀριθμὸν τοῦ στίχου, εἰς τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται ἡ λέξις· εἰς τὸ νέον ἄθροισμα προσθέσατε ἄλλα 5, καὶ τὸ ἐξαγόμενον πολλαπλασιάσατε ἐπὶ 10· προσθέσατε τώρα τὸν ἀριθμὸν τὸν ὁποῖον κατέχει ἡ ἐκλεκτὴ σας λέξις εἰς τὴν σειρὰν τῶν λέξεων τοῦ στίχου· ἀφαιρέσατε κατόπιν 250. Τὸ ὑπόλοιπον δεικνύει εἰς μὲν τὴν στήλην τῶν μονάδων τὸν ἀριθμὸν τῆς λέξεως, εἰς δὲ τὴν στήλην τῶν δεκάδων τὸν ἀριθμὸν τοῦ στίχου, καὶ τὰ ὑπόλοιπα ψηφία τὸν ἀριθμὸν τῆς σελίδος.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 89ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προκηρυχθέντος τὴν 4 Δεκεμβρίου 1904, πρὸς εὕρεσιν τῶν λύσεων τῶν ἐν τοῖς φυλλαδίοις Δεκεμβρίου, Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου 1905 δημοσιευθεισῶν 206 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὁ μετὰ τὸ ὄνομα ἀριθμὸς δηλοῖ πόσας ὀρθὰς λύσεις ἀπέστειλεν ἕκαστος ἔμπροθέσμως· ὁ δὲ ἐντὸς τῆς παρενθέσεως ἀριθμός, ὁ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ε, δηλοῖ τὸ ποσὸν τῶν ἀπονεμομένων ἑκάστῳ Εὐσήμων.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (*16 ἐτῶν καὶ ἄνω.*)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : *Ἀπόγονος τοῦ Πύρρου*, 161 [8Ε].— (Τὸ *Ὑπὲρ Πατρίδος* μὲ λύσεις 189 [9Ε], καὶ ὁ *Χρῖστος Π. Ζερβὸς* μὲ λύσεις 170 [8Ε], τίθενται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχόντες ἤδη Α' Βραβείου ὁ μὲν εἰς τὸν 85ον ὁ δὲ εἰς τὸν 81ον Διαγωνισμόν.)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Γεώργιος Σ. Πολυλᾶς*, 149 [7Ε].—*Θεσταλομάγγης*, 140 [7Ε].—(Ὁ *Ἱππόλυτος Στεφανηφόρος*, μὲ λύσεις 141 [7Ε], τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ, ὡς τυχὼν ἤδη Β' Βραβείου εἰς τὸν 85ον Διαγωνισμόν.)

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : *Ἑλληνόπαις*, 127 [6Ε].— *Ἄποικος Κερκυραῖος* 127 [6Ε].— *Ψυχὴ τῆς Λέσβου*, 120 [6Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ : *Ἀναστάσιος Κορωναῖος*, 119 [5Ε].—*Κρίνος τοῦ Ἀγγέλου*, 115 [5Ε].— *Θαλάσσιος Ἀφρός*, 107 [5Ε].—*Ναυσικᾶ*, 96 [4Ε].—*Ταπεινὸ Γιασεμί*, 89 [4Ε].—*Κυρίαρχος τῆς Θαλάσσης*, 86 [4Ε].—*Φρᾶ-Διάβολος*, 72 [3Ε].—*Ἀετὸς τῆς Μακεδονίας*, 64 [3Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ : *Φαίνων*, 39 [Ε].—*Ἑσπερινὴ Ἑσπέρα*, 36 [Ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (*12 ἕως 15 ἐτῶν.*)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : *Πρίγκιψ Τζάλμας*, 188 [9Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Διονύσιος Χαρχαλάκης*, 182 [9Ε].—*Ὠκέανος Ἀχιλλεύς*, 182 [9Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : *Ἱεραξ τοῦ Πόντου*, 159 [7Ε],—*Ἀντώνιος Χαλᾶς*, 155 [7Ε],—*Ἐραστὴς τῶν Καλῶν Τεχνῶν*,148 [7Ε].—(Τὸ *Χειμώνανθον* μὲ λύσεις 180 [9Ε],τυχὸν Β' Βραβείου εἰς τὸν 85ον Διαγ., ὁ *Διπέφαλος Ἀετὸς* μὲ λύσεις 179 [8Ε], τυχὼν Β' Βραβείου εἰς τὸν 85ον Διαγ., τὸ *Δάσος Φοινίκων* μὲ λύσεις 170 [8Ε]. τυχὸν Α' Βραβείου εἰς τὸν 77ον Διαγ., ὁ *Ἄσπρος Ἀράπης*, μὲ λύσεις 170 [8Ε], τυχὼν Α' Βραβείου εἰς τὸν 87ον Διαγ., τὸ *Ἐρυθρὸν Προσωπεῖον* μὲ λύσεις 167 [8Ε], τυχὼν Β' Βραβείου εἰς τὸν 84ον Διαγ., ἡ *Ἀλκυονὶς* μὲ λύσεις 164 [8Ε], τυχοῦσα Β' Βραβείου εἰς τὸν 69ον Διαγ., καὶ ἡ *Αὔρα τῆς Ἀνοίξεως* μὲ λύσεις 158 [7Ε] τυχοῦσα Γ' Βραβείου εἰς τὸν 85ον Διαγωνισμόν, τίθενται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ.)

ΕΠΑΙΝΟΣ : *Κῦμα τῆς Μεσογείου*, 146 [7Ε].—*Χωρκὴ Ρουμανίς*, 146 [7Ε],—*Ἰδαῖος Δάκτυλος*, 143 [7Ε].—*Ἀννίβας ὁ Καρχηδόνιος*, 142 [7Ε]—*Λαλαγγιᾶς*, 142 [7Ε].—*Τρικυμιώδης Θάλασσα*, 138 [6Ε].—*Πότυλος*, 137 [6Ε].—*Χειμωνιάτικος Ἥλιος*, 136 [6Ε]. — *Πετρὸν τῆς Μελίσσης*, 126 [6Ε].—*Ὠχρὸν Ἀμάραντον*, 125 [6Ε].—*Ἑλληνικὸν Γραμματόσημον*, 121 [6Ε].— *Δοὺξ τῆς Καρύστου*, 117 [5Ε].— *Μαρουσία*, 115 [5Ε] — *Πιττακὸς ὁ Μυτιληναῖος*, 114 [5Ε].—*Τόξον τοῦ Φοίβου*, 112 [5Ε].—*Φωστὴρ τῆς Ἀθήνας*, 111 [5Ε].—*Δούκισσα τῶν Σαλώνων*, 108 [5Ε].—*Ἔνδοξον Μεσολόγγιον*, 107 [5Ε].—*Βρυχώμενος Λέων*,105 [5Ε].—*Ὄνειρον Θερινῆς Νυκτός*, 101 [5Ε].—*Κάκια*, 101 [5Ε].—*Κύριε Ἐλέησον*, 99 [4Ε]. —*Πειραϊκὴ Ἀκτή*, 99 [4Ε].—*Σθενελαΐδας*, 99 [4Ε].—*Ναύαρχος Τόγγο*, 95 [4Ε].—*Νεαρὸς Ἔφιππος*, 91 [4Ε]. — *Παιδικὴ Χαρά*, 87 [4Ε]. — *Ἄνθος τοῦ Σολωμοῦ*, 86 [4Ε].—*Αὔρα τῆς Ἐλευθερίας*, 82 [4Ε].—*Μαραμένος Μενεξές*, 79 [3Ε]

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ : *Ἑρμῆς Ἀγγεῖφόντης*, 69 [3Ε]. — *Ἡρωϊκὸν Ἀρκάδι*, 68 [3Ε].—*Μέγας Κωνσταντῖνος*, 67 [3Ε] —*Ἰωάννης Βεκρῆς*, 61 [3Ε].—*Θεσσαλικὸν Ρόδον*, 60 [3Ε]. —*Τερσείας*, 57 [2Ε].—*Νῆσος τῶν Σειρήνων*, 57 [2Ε].—*Δοὺξ τοῦ Ποντικοχωρίου*, 56 [2Ε], —*Πτωχικὴ Καλύβη*, 55 [2Ε].—*Ὀμφαλὸς τῆς Θρᾴκης*, 52 [2Ε].—*Δοὺξ τῆς Δημητσάνης*, 46 [2Ε].—*Ἀνθοῦσα Νεότης* 43 [2Ε].—*Δύων Ἥλιος*, 40 [2Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (*11 ἐτῶν καὶ κάτω.*)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : *Μαρία Παρασχάκη*, 186 [9Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ : *Πομπαῖος Ἑρμῆς*, 177 [8Ε]. — *Γεώργιος Κ. Γιαννόπουλος*, 168 [8Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: *Προμηθεὺς Δεσμώτης*, 159 [7Ε] —*Κολυμβήτρια τοῦ Μέξ*,154 [7Ε]. —*Σταῦρος Μ. Χόρς*, 145 [7Ε].—(Ὁ *Πύργος τῆς Πέτρας* μὲ λύσεις 154 [7Ε], τίθεται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ ὡς τυχὼν Β' Βραβείου εἰς τὸν 84ον Διαγωνισμόν.)

ΕΠΑΙΝΟΣ : *Ἥλιος Ἀριστείδης*, 140 [7Ε].—*Ἰδιότροπος Ξανθούλα*, 138 [6Ε]. — *Ρόδον τῆς Ἀνατολῆς*, 127 [6Ε].—*Μαλκούλα Σιαπῆ*, 122 [6Ε].— *Ἀνάμνησις τῆς Καρύστου*, 120 [6Ε].—*Ζοφερὸς Μεσαίων* 102 [5Ε].— *Μικρὸς Λέσβιος*, 96 [4Ε]. — *Ἔπαινος τῆς Ἀγγλίας*, 95 [4Ε].—*Παναγιώτης Χανδρινός*, 87 [3Ε].—*Ζωντανὴ Κούκλα*, 82 [4Ε]. — *Σίφνιος* 82 [4Ε]. — *Πάπια τοῦ Γιαλοῦ* 81 [4Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ : *Λευκὴ Νύξ*, 59 [2Ε].—*Μικρὰ Σμυρναία*, 58 [2Ε],— *Νερόβραστος*, 53 [2Ε].—*Δωδωναῖος*, 45 [2Ε] —*Καρκουλίκα*, 43 [2Ε].

ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΠΡΟΣΕΤΙ ὀρθὰς λύσεις, ἀναμιξὶ ἐκ τῶν τριῶν τάξεων, καὶ οἱ ἑξῆς : *Ἀγκάθι*, 8.—*Αἰθρία Νύξ*, 39 [Ε].—*Ἀοιδὸς τῆς Φλωρεντίας*, 15.—*Ἄρης*, 20 [Ε].—*Ἀστεροειδὲς Οὐρανός*, 33 [Ε].—*Αὔρα τῆς Νυκτός*, 14.—*Βασιλεὺς τῶν Ἀνθέων*, 3.—*Βασίλισσα τῶν Μυκηνῶν*, 14.—*Ἀνδρομάχη Βρεττοῦ*, 10.—*Εἰρήνη ἡ Ἀθηναία*, 2.—*Καραγκιόζης τῶν Πατρῶν*, 6.—*Κολυμβητὴς τοῦ Καρτεσίου*, 14.—*Κρανάη*, 26 [Ε].— *Νικόλαος Ἠλ. Διακόπουλος*, 6.—*Αἰμίλιος Σ. Λογαρίδης*, 27 [Ε].—*Μὴ με λησμόνει*, 20 [Ε].—*Ἰωάννης Γ. Μουρατίδου*, 1.— *Γεώργιος Ι. Οἰκονομίδης*, 33 [Ε].—*Θεμιστοκλῆς Σ. Παπαδόπουλος*, 10.—*Ἑλένη Γ. Παπάζογλου*, 20 [Ε].—*Πατατράκι*, 32 [Ε].—*Πεπόνι τῆς Μπάκραινας*, 5. — *Πλανωμένη Σκιά*, 9.—*Ἀνθίππη Α. Πολυριαλᾶ*, 20 [Ε].—*Πτερωτὴ Καρδία*, 36 [Ε].— *Μιχαὴλ Α. Σιμούδης*, 28 [Ε].—*Τατάνης*, 6.—*Ταχύπους Ἀχιλλεύς*, 24 [Ε].— *Μιχαὴλ Ὀδ. Τζιβόγλου*, 14.—*Φάρος τῆς Αἰγίνης*, 20 [Ε].—*Φλοῖσβος τοῦ Ρύακος*, 16.—*Χρυσόπτερος Ἄγγελος*, 13.

Σημείωσις. Λύσεις σταλεῖσαι μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ἢ ἄνευ ὀνόματος καὶ ψευδωνύμου, ἀπεκλείσθησαν.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τὸ *Παιδὶ τῆς Καρδιᾶς* ἐρωτᾷ τὸν ἐξάδελφόν του Νῖκον πότε ἐγεννήθη. Καὶ καθὼς ἤκουσε ὅτι ἐγεννήθη τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἀνέκραξε :

— Τί σύμπτωσις ! νὰ γεννηθῇς τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς σου !

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κολυμβήτου τοῦ Καρτεσίου.

* *

— Τί θὰ πῇ πεζοναῦται ;

— Νά, ναῦται πεζοί

— Μὰ πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ περπατοῦν μὲς τὴ θάλασσα ;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νηρηΐδος τῶν Ἀγράφων.

ΟΙ ΤΡΕΧΟΝΤΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

1. — **Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος**, λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου, (ἴδε τοὺς ὅρους εἰς τὸ 16ον φύλλον ἐ. ἔ.)

2. — **Διαγωνισμὸς Λύσεων**, λήγει τὴν 31 Ἰουλίου, (ἴδε τοὺς ὅρους εἰς τὸ 18ον φύλλον ἐ. ἔ.)

3. — **Δημοψήφισμα τῶν Ψευδωνύμων** τοῦ 1905. (Ἴδε τοὺς ὅρους εἰς τὸ 26ον φύλλον.)

4. — **Διαγωνισμὸς Φωτογραφίας**, λήγει τὴν 15 Σεπτεμβρίου (ἴδε τοὺς ὅρους εἰς τὸ 33ον φύλλον.)

☞ *Λίαν προσεχῶς τὰποτελέσματα τῶν ληξάντων διαγωνισμῶν: Λύσεων (Ἀπριλίου-Ἰουλίου) Ζωγραφικῆς, Καλλιγραφίας, Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, Μεταφράσεως καὶ Δεκάτης Ἑνάτης Κυριακῆς.*

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ὁ ἀγαπητός μου *Τοῖρος*, ὁ πρόεδρος τοῦ Βαρυακοῦ Συλλόγου «Εὔξεινος», ὁ ὁποῖος τόσον ἐνθουσιωδῶς καὶ ἐπιτυχῶς διενεργεῖ ἐκεῖ τὸ ξεσπάθωμα, μοῦ ἔκαμε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ γραφεῖον μου, διερχόμενος ἐξ Ἀθηνῶν καὶ μεταβαίνων εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Οἱ ἐκεῖ φίλοι μου θὰ τὸν γνωρίσουν καὶ εἶμαι βεβαία ὅτι θὰ τὸν ἀγαπήσουν πολύ, διότι εἶνε ἐξαίρετος νέος.

Εὖγε εἰς τὴν *Διακριθεῖσαν Ἀρσακειάδα* ! Μοῦ ἔστειλε τὴν τελειοτέραν, τὴν ἀκριβεστέραν καὶ καθαρωτέραν στατιστικὴν τῶν Εὐσήμων. Δὲν εἶπα ὅμως ὅτι ἀρκοῦν ὅσας ἔχω καὶ δὲν μοῦ χρειάζονται ἄλλαι ; Πρὸς τί τόσος μάταιος κόπος ;

Ἡ πρότασίς σου, *Χειμώνανθον* [ΕΕΕ], εἶνε πολὺ εὐγενὴς καὶ σὲ τιμᾷ. Δυςτυχῶς δὲν μοῦ μένει καιρὸς διὰ νὰναλάβω τοιαύτην φροντίδα καὶ φαντάζεσαι πόσην ἐργασίαν θὰπαιτοῦσεν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα !

Ἀνέγνωσα τὰς λαμπρὰς ἐπιστολάς σου, *Δικέφαλε Ἀετὲ* [ΕΕΕ]. Τὰς θεωρῶ ὅμως ὅλας ὡς μίαν, διότι, καθὼς εἴδες, μόνον εἰς μίαν ἐπιστολὴν καθ' ἑβδομάδα θάπαντῶ.

Τὸ αὐτὸ λέγω καὶ πρὸς σᾶς, ἀγαπητοί μου *Θαλάσσιε Ἀὴρ* [ΕΕΕ] καὶ *Ἀετιδεῦ* [ΕΕΕ]. Αἱ ἐπιστολαί σας μὲ τὰς εἰκόνας χαριτωμέναι.

Τὸ ἔχω ἀκουστὰ κ' ἐγώ, *Ἄσπρε Ἀράπη* [ΕΕ], ὅτι ὁ περίεργος αὐτὸς διάλογος διημείφθη μεταξὺ ξένου σοφοῦ καὶ ἀθηναίου ποιμένος,καὶ ὅτι ὁ ξένος ἐθαύμασε τὴν εὐφυΐαν τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων κτλ. Ἀλλὰ τὰ ἀνέκδοτα, καθὼς ἐξυρεις, δὲν εἶνε πάντοτε πιστευτά.

Κερκυραία Ἀρσακειάς [4Ε], ἡ ἐπιστολή σου μὲ κατεγοήτευσε. Ναί, ὑπάρχουν δυςτυχῶς καὶ τέτοια κορίτσια, ἑλληνίδες ποῦ προτιμοῦν τὰ ξένα ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ καὶ τὰ ἀμφιβόλου ἠθικῆς ἀναγνώσματα ἀπὸ τὰ ἠθικὰ καὶ σεμνά. Ἀλλὰ δι' ἡμᾶς εἶνε... ὡς νὰ μὴν ὑπάρχουν !

Ἴδοὺ, *Μάρτυς τῆς Ἐλευθερίας* [ΕΕ] : Ὅταν δύο ἢ περισσότεροι διαγωνιζόμενοι διὰ τὸ Α' Βραβεῖον ἔχουν τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν Λύσεων, τὸ Α' βραβεῖον ἀπονέμεται διὰ κλήρου εἰς τὸν ἕνα, ὁ δὲ ἄλλος ἢ οἱ ἄλλοι πέρνουν Β' Βραβεῖον (ἢ ἂν ἔχουν πάρῃ ἄλλοτε, τίθενται ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ.)

Μοῦ ἤρεσαν τὰ ἐκ τοῦ φυσικοῦ σχεδιογραφήματά σου, *Οὐδεὶς* [ΕΕ], καθὼς καὶ τὸ ἀστεῖον ἐπεισόδιον τοῦ ψαρεύματος.

Γλαὺξ τῆς Ἀθηνᾶς [Ε], ἀνέγνωσα κ' ἐγὼ αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν «Χρόνον». Ὁ γράφων δὲν εἶνε πλέον συνδρομητὴς καὶ φυσικὰ δὲν εἶδε τὴν δήλωσιν ποῦ ἔκαμα διὰ τὸν «Ἑλληνόπαιδα.» Εἶπα δηλαδὴ ὅτι ἂν καὶ φέτος ὁ ἔρανος δὲν δώσῃ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, τὰ χρήματα θὰ διατεθοῦν ὑπὲρ ὁμοίου ἐθνικοῦ σκοποῦ. Ἐν τούτοις σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σου. Ἔδωσα καὶ τὴν ἐπιστολήν σου πρὸς τὸν κ. Φαΐδωνα, ὁ ὁποῖος σ' εὐχαριστεῖ ἐπίσης.

Σὲ συγχαίρω, *Δαφνοστεφὴς* [ΕΕΕ], δι' ὅσα ὡραῖα καὶ ἐνθουσιώδη γράφεις περὶ τοῦ πατριωτικοῦ δράματος τοῦ κ. Τανάγρα.— Βέβαια, εἶδες τί καλὰ ὅταν τὸ ψευδώνυμον εἶνε μυστικόν;

Νομίζω, *Φίλημα Σκιᾶς* [ΕΕ], ὅτι αὐτοὶ δὲν μένουν πλέον εἰς τὴν Κόρινθον. Ἦλθαν, εἶδαν καὶ... ἔφυγαν. Θὰ εἴπω εἰς τὸ *Κίτρινο Ντόμινο* ὅτι περιμένεις ἀνυπομόνως νὰ ἴδῃς τὴν εἰκόνα του,καὶ ὅτι ἡ ἐπιστολή σου μὲ τὰ ἀαααα ! σοῦ ἔφερε χασμουρητὸ καὶ ὕπνον.

Λέγουν, *Ἄφρα* [ΕΕ], ὅτι τὸν χειμῶνα συνήθως, μὲ τὸ πολὺ κρύο, οἱ πλούσιοι ἐνθυμοῦνται τοὺς πτωχούς. Ἀλλὰ βλέπω ὅτι σύ, εὐγενὴς ψυχή, τοὺς ἐνθυμεῖσαι καὶ μὲ τὴν ζέστην. Ἀλήθεια ὅμως, πέντε ἄνθρωποι νὰ κοιμῶνται εἰς ἕνα κρεββάτι, εἰς μίαν τρύπαν, τώρα τὸ καλοκαίρι, εἶνε φοβερόν !

Νά σας ζήσῃ ὁ μικρὸς Στέφανος, *Κατσαρίδα* [ΕΕ]. Χαίρω που σᾶς ἐπῆρε συνδρομητρία μου, ἡ ἀγαπητή μου Ε.Θ. εἰς τὴν ὁποίαν στέλλω πολλὰ χαιρετίσματα.

Πολὺ μὲ συνεκίνησεν ἡ ἐπιστολή σου, ἀγαπητή μου *Κρεόλη*... Ἐννοεῖς ὅμως ὅτι δὲν ἔχω τίποτε ἄλλο νὰ σου ἀπαντήσω, εἰμὴ ὅσα εἶπα καὶ εἰς τὴν ἀδελφήν σου. Ὅταν τὰ ἔγραφα, εἶχα ὑπ' ὄψει μου καὶ σέ.

Ἂν ἔχετε περιέργειαν, μάθετε ὅτι, κατὰ τὴν στατιστικὴν τῆς *Πτερωτῆς Καρδίας* [Ε], φέτος ἐνεφανίσθησαν 308 νέα ψευδώνυμα καὶ ἔγιναν 31 ἀλλαγαί.

Τώρα μὲ τὰς διακοπάς, *Λατάνια* [4Ε], ἔχεις καιρὸν νὰναπληρώσῃς τὴν ἔλλειψιν καὶ νὰναγνώσῃς ὅλα τὰ προηγούμενα, τὰ ὁποῖαι θὰ εἶνε δι' ἐσὲ μία μεγάλη εὐχαρίστησις.

Μία ὡραία ἰδέα ! Τὸ *Ἀγαπητὸ Ἀγγελοῦδι* [ΕΕ] προτείνει, ὅσα κορίτσια καὶ ἀγόρια—συνδρομηταί μου — φοροῦν ναυτικά, εἰς τὴν ταινίαν τοῦ καπέλου νὰ γράφουν μὲ ὡραῖα χρυσᾶ γράμματα «Διάπλασις». Ἀλλὰ πρέπει νὰ συνεννοηθῶ μὲ κανὲν πιλοποιεῖον, διὰ νὰ γίνουν τοιαῦται ταινίαι.

Ὡραίας ἐπιστολὰς μοῦ ἔγραψαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς (πάντοτε ἀπὸ μίαν λαμβάνω ὑπ' ὄψει μου:) *Ποσειδῶν τῆς Μήλου* [Ε], *Ὑπὲρ Πατρίδος* [ΕΕ], *Ἑλληνόπαις* [ΕΕ], *Ἀγκυρα τῆς Σωτηρίας* [Ε] *Κυρία Σκαρφαλόστρα* [Ε], *Μικρούλα Ἀρσακειὰς* [Ε], *Δούκισσα τῶν Σαλώνων* [ΕΕ], *Δικηγόρος τῆς Νεολαίας* [Ε], *Φῶς τῆς Νυκτὸς* [ΕΕΕ], *Οὖρος τοῦ Μουσοπράνου* [ΕΕ], *Χιὼν τοῦ Ταϋγέτου* [Ε], *Ἄστρον Αὐδρίας Νυκτός* [Ε], *Κυρία Δὲν με Μέλει* [ΕΕ], *Διακριθεῖσα Ἀρσακειάς* [ΘΕ], *Πρωτομαγιὰ* [ΕΕ], *Σῆμα τῆς Διαπλάσεως* [Ε], *Ἄγγελος τῆς Ἐλπίδος* [ΕΕ], *Ἀμείμητος Γελωτοποιὸς* [ΕΕΕ] καὶ *Κόκκινον Κρίνον* [ΕΕΕ].

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους : *Γόνδολαν τῆς Βενετίας* (Δ.Α.Π. αὐτὸ ἦτο τὸ ὡραιότερον· [Ε] διὰ τὴν ὡραίαν καὶ πατριωτικὴν ἐπιστολήν·) *Τέκνον τῶν Κυμάτων* (οὕτω βαπτίζει ἡ *Ἀνθοῦσα Νεότης* τὴν προσφιλῆ της νέαν μου συνδρομήτριαν Μ. Π.) *Χάμραν* (Σ. Κ. ἰδοὺ τὸ προτιμώμενον· ἄλλως κανὲν ἀπὸ τὰ ἄλλα δὲν ἦτο ἐλεύθερον) *Ἀλτοῦρ* (Ι. Κ καλὰ τὸ ἐδιάβασα ;) καὶ *Μικρὸν Στραγγυλομούρην* (Ν.Ε. Ἀσκήσεις δὲν δημοσιεύονται παρὰ σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ· τὸ Π. Πνεῦμα γνωστὸν· [Ε] διὰ τὴν χαριτωμένην ἐπιστολήν.)

**Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνταλλάξουν τὸ *Βυζαντινὸ Ἀηδόνι* μὲ τὸν *Κυρίαρχον τῆς Θαλάσσης*, *Ναύαρχον Τόγγο*, *Πρίγκιπα τῆς Ἐκταλόφου*, *Τζίκα-Τζίκο* καὶ *Τραγανὸ Κεράσι*— ἡ *Ἑλληνὶς* μὲ τὸ *Χαδιάρικο Γατάκι*—τὸ *Φῶς τῆς Νυκτὸς* μὲ τὴν *Ἔαρινὴν Ἑσπέραν*, *Λαλαγγιᾶς* καὶ *Μικρὰν Ἀτθίδα*—τὸ *Φίλημα Σκιᾶς* μὲ τὸν *Οὐδένα*, *Ρέαν Σιλβίαν* καὶ *Λαλαγγιᾶν*— ἡ *Νηρηΐς τοῦ Πηνειοῦ* μὲ τὸ *Σῆμα τῆς Διαπλάσεως*, *Ἰαπωνικὸν Ἄνθος*, *Συριανὴν Ξανθούλαν* καὶ *Κερκυραίαν Ἀρσακειάδα* — ἡ *Γλαὺξ τῆς Ἀθηνᾶς* μὲ τὴν *Φίλην τῶν Ζώων*, *Κομπογιαννίτην*, *Δούκιγα δι Δούρ*, *Δοῦκα τῆς Δημητσάνης* καὶ *Ἀρχιζιζάνιον* — ἡ *Κλαίουσα Ἰτέα* μὲ τὴν *Πτωχικὴν Καλύβην*, *Ὀλτασίαν τοῦ Παραδείσου*, *Χριστιανὴν Παρθένον*, *Ναυτοπούλαν τοῦ Μεσολογγίου* καὶ *Ἄσπρην Πασχαλίαν*— ὁ *Ἄγγελος τῆς Ἐλπίδος* μὲ τὴν *Κατσαρίδαν* καὶ *Φίλην τῶν Ζώων*— ἡ *Πλανωμένη Ψυχὴ* μὲ τὴν *Νόραν*, *Ὀμιχλώδη Ψυχήν*, *Μυστηριώδη Φύσιν*, *Κυματίζουσαν Σημαίαν* καὶ *Πεπρωμένον* — τὸ *Ναυτόπουλο τοῦ Αἰγαίου* μὲ τὴν *Δούκισσαν τῶν Σαλώνων*, *Γλαῦκα τῆς Ἀθηνᾶς*, *Ἐνθυμοῦ* καὶ *Ναυτοπούλαν τοῦ Μεσολογγίου*— *Εἰρήνη ἡ Ἀθηναία* μὲ τὴν *Χριστιανὴν Παρθένον*, *Βενιαμὶν τὸν Λέσβιον*, *Ἄλφα-Βῆτα*, *Ἄνθος τῶν Λειμώνων* καὶ *Μέγαν Κωνσταντῖνον* — ἡ *Νηρηΐς τῶν Ἀγράφων* μὲ τὴν *Δούκισσαν τῶν Σαλώνων*, *Κρεόλην*, *Τρελλὴν Ψυχήν*, *Λευκόπεπλον Νύμφην* καὶ *Βασίλισσαν τῶν Κυμάτων*—*Ἀννίβας ὁ Καρχηδόνιος* μὲ τὴν *Δούκισσαν τῶν Σαλώνων*, *Κίτρινο Ντόμινο*,*Κόκκινον Κρίνον*, *Φρᾶ Διάβολον* καὶ *Χιόνα τοῦ Ταϋγέτου*—τὸ *Πολικὸν Σέλας* μὲ τὴν *Ποθητὴν Ἑλλάδα*, *Κυρίαρχον τῆς Θαλάσσης*, *Κατσαρίδαν*, *Κυματίζουσαν Σημαίαν* καὶ *Στέμμα τῆς Ἑλλάδος*— ὁ *Τρεμοσβύνων Αὐγερινὸς* μὲ τὴν *Ἐθνολαΐδα* καὶ *Φίλην τῶν Ζώων*— ἡ *Πρωτομαγιὰ* μὲ τὸ *Ἀρχιζιζάνιον*, *Πεπρωμένον*, *Ὑπὲρ Πατρίδος*, *Κῦμα τῆς Με-*

σογείου καὶ Τόξον τοῦ Φοίβου· — ὁ Οὖγος τοῦ Μονοσοπράνου μὲ τὴν Μαρίαν Λουΐζαν, Μιράνταν, Ναυσικᾶν, Διονυσιάδα Πηγὴν καὶ Μαρίαν Ἀντουανέταν· — ἡ Κυρία Σκαρφαλόστρα μὲ τὸν Δικέφαλον Ἀετόν, Κίτρινο Ντόμινο καὶ Χειμώνανθον· — ὁ Ἑλληνόπαις μὲ τὴν Ἰδιότροπον Ξανθούλαν καὶ Νηρηΐδα τῶν Ἀγράφων· — ὁ Μπάτης τοῦ Σαρωνικοῦ μὲ τὴν Κολυμβήτριαν τοῦ Μέξ, Θετταλομάγνητα, Νόρμαν, Εἰρωνείαν καὶ Πτερωτὴν Βαρκούλαν· — ὁ Ἐρυθρόδερμος μὲ τὸ Δάσος Φοινίκων, Ἰαπωνικὸν Χρυσάνθεμον καὶ Ξενιτευμένο Ἑλληνόπουλο· — ἡ Ἐαρινὴ Ἑσπέρα μὲ τὸ Ἀρχιζιζάνιον τοῦ Παρθεναγωγείου, Ζιζάνιον τοῦ Γυμνασίου, Νεφελώδη Ψυχήν, Λουλοῦδι τῆς Καρδιᾶς καὶ Ἑσπερίαν Αὔραν· — ἡ Σημαία τοῦ Φωτὸς μὲ τὴν Παιδικὴν Χαράν, Ρεμβασμόν, Γόρδιον, Βενιαμὶν τὸν Λέσβιον καὶ Ἄρην.

ΤΩΝ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΩΝ τεμάχια Μικρῶν Μυστικῶν δὲν δημοσιεύονται νέαι πρωτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς, ἐὰν δὲν ἀναπόδόδοῦν πρῶτα διὰ τοῦ Ἐταφείου μας τὰ ὀφειλόμενα.

ΤΕΤΡΑΔΙΑ μὴ ἡ περιέχοντα τὰ κανονισμένον δεκάλεπτον γραμματόσημον, δὲν διαβιβάζονται καὶ τὰ περιέχοντα ὀλιγώτερον τοῦ δεκαλέπτου. Οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, ὅσοι δὲν ἔχουν προμηθευθῆ ἑλληνικὰ δεκάλεπτα γραμματόσημα, πρέπει νὰ ἐσωκλείουν γραμματόσημον τῆς χώρας των ἰσοδύναμον πρὸς 10 λεπτῶν τὸν φράγκου,— ὄχι ὀλιγώτερον.

Διαπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Κοκκινοσκούφην* (τὰ ἔστειλα·) *Μικρὰν Ἀτθίδα* ([Ε], διὰ τὴν χαριτωμένην ἐπιστολήν· περιμένω τὰς ἐντυπώσεις σου ἀπὸ τὸν Καραγκιόζην·) *Ἀρχιζιζάνιον* (περὶ ὅλων αὐτῶν εἰμπορεῖ νὰ σὲ πληροφορήση ὁ φίλος μου *Γ. Δ. Τσακασιάνος*, τὸν ὁποῖον ζήτησε νὰ γνωρίσης·) *Ναύαρχον Κατσούραν* (ἔχει καλῶς, σὲ συγχωρῶ·) *Κυανοῦν Νεῦλον, Νηρηΐδα τοῦ Πηνειοῦ* (ἄ, τί κρῖμα νὰ μὴν ἔλθης! βέβαια, σ' ἐνθυμοῦμαι· ποῦ ἦλθες μὲ τὴν Δ.) *Χρυσοπτέρυγον Ὄνειρον* ([ΕΕ] μ' ἔκαμες κ' ἐτρόμαξα! ἀλήθεια, ὅλα τὰ ἐγκλήματα τῶν ἀναρχικῶν γίνονται τώρα μὲ τὴ ζέστη; ἐγέλασα πολὺ καὶ μὲ τὸ ἀνέκδοτον τοῦ *Ἀμιμήτου Γελωτοποιοῦ*·) *Ἀοιδὸν τῆς Φλωρεντίας* ([ΕΕ], ἦσαν ἄλλοτε· τώρα δὲν εἶνε·) *Κλαίουσον Ἰτέαν* (ἔστειλα· φαντάζομαι τί ὡραῖα ποῦ ἐπεράσατε!) *Κολυμβήτριαν τοῦ Μέξ* (ποῦ ἀρρώστησε καὶ αὐτὴ ἡ καϊμένη... ἀπὸ διαπλασίτιδα! [Ε] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν·) *Πύργον τῆς Ἐλευθερίας* ([ΕΕ] διὰ τὴν χαριτωμένην περιγραφὴν τῆς ἐκδρομῆς·) *Χριστιανὴν Παρθένον* ([ΕΕΕ] ἡ ἐπιστολή σου μοῦ ὑπερήρεσε· εἰς τὴν ἀρχὴν μάλιστα, ποῦ περιγράφεις τὴν φασαρίαν τοῦ ἀδελφοῦ σου μὲ τὸ γράμμα· λὲς καὶ τὸν ἔβλεπα!) *Κολυμβητὴν τοῦ Καρτεσίου* (ξεύρω κ' ἐγὼ τί νὰ πράξης; εἰμπορεῖς νὰ γράψης νὰ μὴ σου στέλλουν πλέον φύλλα·) *Πλανωμένην Ψυχήν, Μπάτην τοῦ Σαρωνικοῦ* (ὄχι, δὲν εἶνε, καὶ κάμε τον·) *Ναυτόπουλο τοῦ Αἰγαίου* (περίεργον! τὸ φύλλον στέλλεται τακτικώτατα·) *Θερινὸν Οὐρανὸν* (ἔστειλα·) *Εἰρήνην τὴν Ἀθηναίαν* (ἔστειλα·) *Ἱππότην τοῦ Βυζαντίου* (ὁ κ. Η. σοῦ ἀπήντησεν ἰδιαιτέρως·) *Νηρηΐδα τῶν Ἀγράφων* (χαίρω ποῦ ἔγινες καλά· ἔστειλα·) *Ἀνείβαν τὸν Καρχηδόνιον, Πολικὸν Σέλας* ([ΕΕ] θὰ ἔλθη καὶ ἡ σειρὰ τῆς Κυριακῆς· μὴν ἀνησυχῆς·) *Τραμβούντα Αὐγερινὸν* (εὔχομαι ταχεῖαν ἀνάρρωσιν·) *Φλοῖσβον τῆς Θαλάσσης* ([Ε] διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς ἐκδρομῆς·) *Ὁμιχλώδη Ψυχὴν* (ποῦ μοῦ γράφει ἀπὸ τὴν θαυμασίαν ἐξοχήν της·) *Ἄρην* (ἔστειλα·) *Πλάτανον τῆς Κηφισσιᾶς* (ἔστειλα·) *Σημαίαν τοῦ Φωτὸς* (τίποτε ἀπὸ αὐτά—αἱ ἐπιστολαὶ εἶνε ἀρκεταί· καὶ ἰδοὺ [ΕΕ] διὰ τὴν σημερινήν·) *Ἄνθος τῶν Λειμώνων* ([Ε] ἄ, τί ἀστεῖον!.. εὔχομαι καλὴν διαμονὴν εἰς Μέθανα·) *Ναυσικᾶν*, κτλ, κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *24 Ἰουλίου*, θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 9 Σεπτεμβρίου.

Ὁ κάτοχος τῶν λύσεων, ἐκεῖ τοῦ ὁποίου θέσον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Ἐταφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 30 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

398. Λεξίγριφος.

Ἐπίρρημά τι καὶ ποτὸν
Ἀμέσως κάμνουν ποταμόν.

Ἐστάλη ἀπὸ τὰ Τακτικὰ Ἐκστρατεύματα.

399. Στοιχειόγριφος.

Ἑνὸς ὅπλου ἀμυντικοῦ
Τὰ δυὸ ἄκρα ἀφαιρεῖς,
Καὶ μονάδα χρονικὴν
Σχηματίζεις κι' ἀπορεῖς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἰππολύτου Σταφανηφόρου

400. Ἀναγραμματισμός.

Χωρὶς ἐμὲ βεβαίως
Δὲν εἰμπορεῖς νὰ ζήσης.
Θεοῦ μητέρα θάχης
Ἂν μ' ἀναγραμματίσης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δομικοῦ τῆς Καρύστου.

401. Αἴνιγμα.

Ἀρχίζω μὲ τὸ Μῖ
Μεσιάζω μὲ τὸ Νῖ
Τελειόνω μὲ τὸ Σῖ
Μὲ πῆρε ἡ ὀργή!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νυκτοφύλακος.

402. Ὁλκισμός.

Ω
★ ★
★ ★
★. ★
★★★★★★★
★ ★
★ . . . ★
★ . . ★
★ . ★
★ . ★
★★★★★★★

Νάντικατασταθοῦν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε νὰ ἀναγινώσκεται, εἰς τὴν στέγην: δεξιᾷ Νηρηΐς, ἀριστερᾷ ὀστοῦν. Εἰς τὸ τετράπλευρον: ἄνω ἰχθύς, κάτω διάσημος ἀρχαία γυνή, δεξιᾷ ἀρχαία ποιήτρια καὶ ἀριστερᾷ μυθολογικὸν τέρας. Εἰς δὲ τὴν θύραν: ἄνω νῆσος, δεξιᾷ ἐπίθετον καὶ ἀριστερᾷ (ἐκ τῶν κάτω) πρόθεσις.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δύοντος Ἡλίου.

403. Κεκρυμμένον Γνωμικόν.

Ἀφαιρῶν τρία γράμματα ἐξ ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, καὶ συναρμολογῶν τὰ λοιπά, καθ' ἣν εὑρίσκονται σειράν, σχημάτισε ἀρχαῖον γνωμικόν:

Στενὴ - κῦβος - βοῦς - ποτόν - ἀγία - ἡμέρα, πάγος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χειμωνάνθου.

404. Μαγικὸν Γράμμα μετ' Ἀκροστιχίδος.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἑνὸς γράμματος ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἑνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχημάτισον ἄλλας τόσας λέξεις, τῶν ὁποίων τάχιστα ὑποτελοῦν κατὰ σειρὰν ἀρχαῖον βασιλέα:

ὅρμος, Ἥλις, νέος, Μάριος, ἀστήρ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φωστῆρος τῆς Ἠπείρου.

405. Ποικίλη Ἀκροστιχίς.

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεξῆς, σχηματίζουν ἀρχαῖον φιλόσοφον:

1, Κράτος Εὐρωπαϊκόν. 2, Ἀρχαῖος Στρατηγός. 3, Πόλις τῆς Εὐρώπης. 4, Κράτος Εὐρωπαϊκόν. 5, Ἀρχαία βασιλόπαις. 6, Μοῦσα. 7, Διάσημος Ἀθηναῖος. 8, Πόλις τῆς Ἑλλάδος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Χωρικῆς Ρουμανίδος.

406. Ἐλλειποσύμφωνον

ααα - ο - ηιο - ου - ω - εαυο

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀριστείας Ν. Χατζῆ-Ἰρίβα.

407. Γρῖφος.

	Χ		τὸ		ω
Χ		Χ	τὶ	τὶ	ω ω
	η		ς		Σ
Χ	Χ	τὶ	τὶ	ω	ω
	Χ		τὶ	ω	

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐνδόξου Μεσολογγίου.

Τέλος τοῦ 91 Διαγωνισμοῦ.

Ἀπὸ τὸ προσεχὲς φύλλον ἄρχεται νέος.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 26

287. Φοῖνιξ (φῖ, Νύξ.) — 288. Λάτος (λᾶ, ἡ, ὅς.) — 289. Ἄπιον-ὄπιον.

290.
Ρ
ΧΗΝ
ΑΙΝΟΣ
ΗΣΙΟΔΟΣ
ΤΡΑΝΣΒΑΑΛ

281. Στοῦ κωφοῦ τὴν πόρτα ὅσο θέλεις βρόντα. — 292. Τὰ ἐν οἴκῳ μὴ ἐν δήμῳ. — 293-297. Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ Ο: *Σῖτος, ὄνος, μῆρός, πόλος, νόσος.* — 298. ΜΕΤΡΩ ΧΡΩ (Μίνως, Τροία, Ρώμη, Χίμαιρα, Ροιά = μτρ-χρ.)— 299. Θνῆσκε ὑπὲρ πατρίδος. — 300. Ἡ Ὀδησσὸς εἶνε πόλις τῆς Ρωσσίας (Ι ο - δὶς ὡς - ἐν ἐπ' ὀλ εἰς τὶς - Ρῶ Σῖ - ας.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτερα τῶν 10 πληρόνονται ὡς νὰ ἦσαν 10 λέξεις.]

Εὐγαριστῶ εὐχαριστῶ τὴν *Ἀθῆναν Περιστεράν*, ζητῶ τὸ ὄνομά της καὶ ἐπιθυμῶ νὰ ἀνταλλάξω μετ' αὐτῆς Μ. Μυστικά.

Μικρὸς Βιολιστής. (Ε, 91)

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια πανταχόθεν. Ἀπάντησις ἀσφαλής. — Ἰωάννης Γ. Ποδήματᾶς, Βῶλος (Grèce). (Ε, 92)

Ἀνταλλάσσω ταχυδρομ. δελτάρια πανταχόθεν Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστί. — Gabriel D. Grimanis, Metelin (Turquie) (Ε, 93)

ΤΟΜΟΙ
"ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ,,

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

ΤΟΜΟΙ 14 (οἱ ἐξῆς: **4, 5, 6, 7, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23**) πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,10.

ΤΟΜΟΙ 8 (οἱ ἐξῆς: **1, 3, 8, 9, 12, 13, 14, 24**) πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

ΤΟΜΟΣ 1 (ὁ **10ος** πλησιάζων νὰ ἐξαντληθῇ) φρ. 10.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ἀπὸ τοῦ 1894)

ΤΟΜΟΙ 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται Ἄδετος φρ. **3** ταχυδρομικῶς **3,50**. Χρυσόδ. φρ. **6** ταχυδρομικῶς **6,50**.

ΤΟΜΟΙ 6: των ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902 1903 καὶ 1904 ὧν ἕκαστος τιμᾶται Ἄδετος **7** φρ. Χρυσόδ. φρ. **10**.

Οἱ ἀλλάσσοντες κατοικίαν συνδρομηταί, παρακαλοῦνται, διὰ νὰ μὴ παραπίπτῃ τὸ φύλλον των, νὰ δηλόνουν ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖον μας, συναποστέλλοντες καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταινίας.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων «Ἀνέστη Κωνσταντινίδου» 1905.